

KOMISJONI OTSUS,

19. detsember 2012,

riigiabi SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) kohta seoses Itaalia rakendatud abikavaga, mis käsitleb mitteäriiliste üksuste poolt eriotstarbel kasutatava kinnisvara vabastamist munitsipaalsetest kinnisvaramaksust

(teatavaks tehtud numbri C(2012) 9461 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2013/284/EL)

EUROOPA KOMISJON,

(sealhulgas vaimulikud institutsioonid). See säte hõlmab ka sotsiaalmajutusüksuseid ning kultuurifonde ja -ühinguid.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud artiklitele ⁽¹⁾ ning võttes nende märkusi arvesse,

ning arvestades järgmist:

(2) Lähtuvalt saadud kaebustest eespool nimetatud ICI-st vabastamise kohta saatis komisjon Itaalia ametivõimudele 5. mail 2006 esialgse teabepäringu. Arvestades Itaalia poolt 6. juunil 2006 saadetud teavet ning lähtuvalt teatavate muudatuste jõustumisest ICI õigusaktis, teavitas komisjon kaebuse esitajaid 8. augusti 2006. aasta kirjas, et esialgse analüüsi alusel ei leitud põhjust uurimist jätkata.

(3) 24. oktoobri 2006. aasta kirjas rõhutasid kaebuse esitajad uuesti, et mitteäriiliste üksuste vabastamine ICI-st on vastuolus aluslepingu artikli 107 lõikega 1. 14. novembri 2006. aasta kirjas teavitas komisjoni neid, et olemasoleva teabe alusel ei ole põhjust ICI-st vabastamist edasi uurida.

1. MENETLUS

(1) 2006. aastal laekus komisjonile mitu kaebust, mis sisuliselt käsitlesid kaht abikava, millest üks sisaldas vabastust munitsipaalsetest kinnisvaramaksust ning teine ettevõtte tulumaksu vähendamist. Täpsemalt sisaldasid kaks abikava järgmist:

(a) mitteäriiliste üksuste kasutatava ja eranditult sotsiaalabi-, hoolekande-, tervishoiu-, kultuuri-, haridus-, lõõgastus-, majutus-, spordi- ja religioosseks tegevuseks kasutatava kinnisvara vabastamist munitsipaalsetest kinnisvaramaksust (*imposta comunale sugli immobili*, edaspidi „ICP“) (30. detsembri 1992. aasta seadusandliku dekreeidi nr 504 artikli 7 lõike 1 punkt i);

(b) presidendi 29. septembri 1973. aasta dekreeidi nr 601 artiklis 6 loetletud üksuste tulumaksu 50 %-line vähendamine – peamiselt sotsiaalhoolekande organisatsioonid, mittetulunduslikud haridus- ja teadusasutused ning heategevus- ja õppeinstitutsioonid

(4) 2007. aasta jaanuaris ja septembris sai komisjon ICI-st vabastamise kohta kaebuse esitajatelt veel kirju. Oma 12. septembri 2007. aasta kirjas juhtisid nad komisjoni tähelepanu ühtse tulumaksuseaduse (*Testo Unico delle Imposte sui Redditi*, edaspidi „tulumaksuseadus“) artiklile 149, mis on heaks kiidetud presidendi 22. detsembri 1986. aasta dekreediga nr 917. Nende arvates lubab see artikkel maksusoodustust üksnes vaimulikele institutsioonidele ja amatöörspordiklubidele.

(5) 5. novembril 2007 kutsus komisjon Itaalia ametivõime ja kaebuse esitajaid esitama täiendavat teavet kaebuse esitajate nimetatud väidetavate soodustuste kohta. Itaalia ametivõimud esitasid palutud teabe 3. detsembri 2007. aasta ja 30. aprilli 2008. aasta kirjades. Kaebuse esitajad esitasid lisateabe 21. mai 2008. aasta kirjas.

(6) 20. oktoobril 2008 saatsid kaebuse esitajad märgukirja (aluslepingu artikkel 265), paludes komisjoni algatada ametlik uurimismenetlus ja võtta nende kaebuste kohta vastu ametlik otsus.

⁽¹⁾ ELT C 348, 21.12.2010, lk 17.

- (7) 24. novembril 2008 saatis komisjon Itaalia ametivõimudele järjekordse teabepäringu, millele nad vastasid 8. detsembril 2008. aasta kirjaga.
- (8) 19. detsembril 2008. aasta kirjaga teavitas komisjon kaebuse esitajaid sellest, et esialgse analüüsi alusel leiab ta, et meetmed ei tundu kujutavat endast riigiabi ning et sellest tulenevalt ei ole vaja uurimist jätkata.
- (9) 26. jaanuaril 2009 andis Itaalia rahandusministeerium välja Circolare 2/DF (edaspidi „ringkiri“), et selgitada täpsemalt mitteäriliste üksuste ICI-st vabastamise ulatust. 2. märtsil 2009 kirjutasid kaebuse esitajad komisjonile, väljendades rahulolematust kehtivate õigusaktidega ning kritiseerides ringkirja.
- (10) 11. jaanuari 2010. aasta e-kirjas palusid kaebuse esitajad uuesti komisjonil algatada ametlik uurimismenetlus, isegi ringkirja sisu arvesse võttes. 15. veebruaril 2010 saatis komisjon, võttes arvesse ringkirja, kaebuse esitajatele kirja, korrates 19. detsembril 2008. aasta kirjas esitatud põhjendust.
- (11) 26. aprillil 2010 esitasid kaks kaebuse esitajat kumbki Üldkohtusse tühistamishagi seoses komisjoni 15. veebruari 2010. aasta kirjaga⁽²⁾. Hagejate palvel nõudis kohus juhtumi eemaldamist registrist 18. novembril 2010⁽³⁾.
- (12) 12. oktoobri 2010. aasta otsusega (edaspidi „menetluse algatamise otsus“) alustas komisjon aluslepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud ametlikku uurimismenetlust seoses mitteäriliste üksuste poolt eriotstarbel kasutatava kinnisvara vabastamisega munitsipaalset kinnisvaramaksust ning seoses tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4⁽⁴⁾. 21. detsembril 2010 avaldati otsus *Euroopa Liidu Teatajas*⁽⁵⁾, kutsudes pooli märkusi esitama.
- (13) 10. novembri 2010. aasta kirjas palusid Itaalia ametivõimud komisjonilt kaebuste esitajate aastatel 2006–2010 saadetud kirjade koopiaid. Need saadeti Itaaliale 2. detsembril 2010.
- (14) Ajavahemikul 2011. aasta 21. jaanuarist kuni 4. aprillini sai komisjon menetluse algatamise otsuse kohta märkusi 80-lt huvitatud isikult, kes on loetletud käesoleva otsuse 1. lisas.
- (15) 2. märtsi 2011. aasta kirjaga sai komisjon Itaalia märkused menetluse algatamise otsuse kohta. Seejärel edastas komisjon kolmandate isikute märkused Itaalia ametivõimudele, kes esitasid oma vastused 10. juunil 2011.
- (16) 19. juulil 2011 korraldati Itaalia ametivõimude ja komisjoni vahel tehniline kohtumine.
- (17) 15. veebruari 2012. aasta kirjas teavitas Itaalia komisjoni kavatsusest võtta vastu uus õigusakt, mis käsitleb munitsipaalset kinnisvaramaksu, ning teatas, et ICI asendatakse alates 1. jaanuarist 2012 *Imposta Municipale Propria*ga (edaspidi „IMU“).
- (18) Lähtuvalt Itaalia 24. märtsi 2012. aasta seaduse nr 27 vastuvõtmisest, millega lisati uued sätted IMU-st vabastamise kohta seoses mitteäriliste üksustega, kes tegelevad eriotstarbeliste tegevustega, kuid jäeti mitu aspekti tulesvastes rakendusaktides määratlemiseks, saatis komisjon Itaalia ametivõimudele 16. mail 2012 teabepäringu.

⁽²⁾ Vt otsused kohtuasjades T-192/10: Ferracci vs. komisjon (ELT C 179, 3.7.2010, lk 45) ja T-193/10: Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon (ELT C 179, 3.7.2010, lk 46).

⁽³⁾ ELT C 30, 29.1.2011, lk 57.

⁽⁴⁾ Menetluse algatamise otsuses järeldas komisjon, et ettevõtte 50 %-line tulumaksusoodustus presidendi dekreeidi nr 601/73 artikli 6 alusel võib sisaldada olemasolevat abi (lõige 18), osutades asjaolule, et selle meetmega tegeletakse eraldi menetluse raames, mis käsitleb olemasolevat abi, ning see algatati 2011. aasta veebruaris. Dekreeidi nr 601/73 artiklis 6 on loetletud järgmised üksused: a) sotsiaalabiorganisatsioonid ja -asutused, vastastikuse abi ühingud, haiglaorganisatsioonid, sotsiaalhoolekande- ja heategevusorganisatsioonid; b) haridusasutused ja mittetulunduslikud asutused õppimiseks ja praktiseerimiseks avalikes huvides; üksnes kultuuriliste eesmärkidega teadusorganid, akadeemiad, ajaloo-, kirjandus-, teadusfondid ja -ühingud; c) organisatsioonid, mille eesmärgid on seaduse alusel samastatud heategevus- ja hariduseesmärkidega, ning c bis) sotsiaalmajutusinstitutsioonid ja nende ühingud.

⁽⁵⁾ Vt joonealune märkus 1.

- (19) 27. juunil 2012 sai komisjon kaebuse esitajatelt lisateavet, sealhulgas märkused uue IMU õigusakti kohta. 6. juulil 2012 edastati need tähelepanekud Itaaliale kommenteerimiseks.
- (20) 5. septembri 2012. aasta kirjas esitas Itaalia komisjonile soovitud teabe ja ka märkused 6. juulil 2012 Itaaliale edastatud kolmandate isikute tähelepanekute kohta.
- (21) Seejärel saatsid Itaalia ametivõimud 21. novembri 2012. aasta kirjas komisjonile 19. novembril 2012 vastu võetud IMU rakendusmääruse koopia.
- (25) Itaalia ametivõimud selgitasid, et artikli 7 lõike 1 punktis i sätestatud munitsipaalsetest kinnisvaramaksust vabastamine kehtis üksnes juhul, kui täidetud oli kaks kumulatiivset tingimust:
- i. kinnisvara peavad kasutama mitteärikselised üksused⁽⁸⁾. Seaduse järgi on mitteärikselised üksused avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud üksused, mis ei ole ettevõtjad ja mille tegevus ei ole eranditult ega peamiselt ärikselise laadi;
 - ii. kinnisvara tuleb kasutada eranditult artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusteks.

2. MEETMETE KIRJELDUS

2.1. Mitteärikseliste üksuste vabastamine munitsipaalsetest kinnisvaramaksust

- (22) 1992. aastal kehtestasid Itaalia ametivõimud munitsipaalset kinnisvaramaksu (ICI). Vastavalt 30. detsembri 1992. aasta seadusandlikule dekreedile nr 504/92 pidid munitsipaalset kinnisvaramaksu tasuma kõik kinnisvara omavad (kas omandi, kasutusvalduse, kasutamise, valdamise või rentimise alusel) füüsilised ja juriidilised isikud. Maksu pidid tasuma nii residendid kui ka mitteresidendid, sõltumata kinnisvara kasutusotstarbest, ning see arvatati kinnisvara katastriväärtuse alusel.
- (23) Vastavalt seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktile i oli ICI tasumisest vabastatud mitteärikseliste üksuste kasutatav kinnisvara, mida kasutati eranditult sotsiaalabi-, hoolekande-, tervishoiu-, haridus-, majutus-, kultuuri-, lõõgastus-, spordi- ja religioosseteks tegevusteks.
- (24) Vastavalt 30. septembri 2005. aasta dekreetseaduse nr 203 artikli 7 lõikele 2a⁽⁶⁾ kehtis seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i sätestatud vabastus nimetatud tegevuste korral, isegi kui need olid ärikselised. Vastavalt 4. juuli 2006. aasta dekreetseaduse nr 223 artiklile 39⁽⁷⁾ kehtis see vabastus üksnes juhul, kui sellised tegevused ei olnud eranditult ärikselise laadi.
- (26) 26. jaanuari 2009. aasta ringkirjas nr 2/DF selgitasid Itaalia ametivõimud, milliseid üksusi saab pidada mitteärikseliseks, ning omadusi, mida nõutakse selliste üksuste tegevuselt, et kvalifitseeruda maksuvabastuse saamiseks.
- (27) Ringkirjas sätestati, et mitteärikselised üksused võivad olla nii avalik-õiguslikud kui ka eraõiguslikud. Täpsemalt peetakse avalik-õiguslikeks mitteärikseliseks üksusteks järgmisi: riik, regioonid, provintsid, omavalitsusüksused, kaubanduskojad, tervishoiuasutused, avalikud organid, mis on loodud eranditult hoolekande, abi ja tervishoiu eesmärkidel, mittemajanduslikud avalik-õiguslikud üksused, hoolekande- ja abiorganid, ülikoolid ja teadusintituudid ning avaliku teenistuse eriorganid (endine „IPAB“). Ringkirjas toodud näited eraõiguslike mitteärikseliste organite kohta hõlmavad järgmisi: ühingud, fondid, komiteed, valitsusvälised organisatsioonid, amatöörspordiklubid, vabatahtliku teenistuse organisatsioonid, organid, mis liigituvad maksustamise seisukohast mittetulunduslikeks organisatsioonideks („ONLUS“), ning vaimulikud organid, mis kuuluvad katoliku kirikusse, ja muud usundid.
- (28) Ringkirjas täpsustati ka seda, et ICI-st vabastatud kinnisvaras toimuv tegevus ei tohiks olla turul kättesaadav⁽⁹⁾ – st seda tuleks teostada sotsiaalsete vajaduste täitmiseks, mida alati ei saavutata avalik-õiguslike struktuuride või eraõiguslike ärikselise sektori ettevõtjate kaudu.

⁽⁶⁾ Muudetud 2. detsembri 2005. aasta seaduseks nr 248.

⁽⁷⁾ Muudetud 4. augusti 2006. aasta seaduseks nr 248.

⁽⁸⁾ Täpsemalt osutatakse seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i presidendi dekreeidi nr 917/86 artikli 87 lõike 1 punktis c (nüüd artikkel 73) määratletud üksustele. Mitteärikselise üksuse määratlus on esitatud viimases sättes.

⁽⁹⁾ Vt ringkiri, punkt 5.

(29) Ringkiri sisaldas mitut kriteeriumi iga artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevuse kohta ning see aitas kindlaks teha, millal saab igäüht neist pidada mitte eranditult äriliseks⁽¹⁰⁾.

(30) Alates 1. jaanuarist 2012 asendati ICI IMU-ga. 2012. aastal muudeti ka eeskirju mitteäriliste üksuste munitsipaalsetest kinnisvaramaksust vabastamise kohta, nagu on selgitatud 5. jaotises.

2.2. Ühtse tulumaksuseaduse artikkel 149

(31) Artikkel 149 kuulub ühtse tulumaksuseaduse II jaotise III peatükki. II jaotises sätestatakse eeskirjad tulumaksu kohta ning III peatükis sätestatakse mitteäriliste üksuste suhtes kohaldatavad maksusätted, nagu maksubaasi arvutamise ning maksumäära eeskirjad⁽¹¹⁾. Artiklis 149 tehakse kindlaks tingimused, mis võivad kaasa tuua üksuse mitteärilise staatuse kaotamise.

(32) Eelkõige sätestatakse tulumaksuseaduse artikli 149 lõikes 1, et mitteäriline organ kaotab oma staatuse, kui ta teostab kogu maksuperioodi jooksul peamiselt ärilist tegevust.

(33) Tulumaksuseaduse artikli 149 lõikes 2 määratletakse üksuse äriline staatus selle alusel, et rohkem tulu saadakse

⁽¹⁰⁾ Näiteks nõutakse ringkirjas tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonna tegevuste korral kokkulepet riigiasutustega, nagu on juba märgitud menetluse algatamise otsuses. Haridusega seoses näib, et ringkirjas nõutakse kohustuslike põhiprintsiipide järgimist, et teenust saaks pidada võrdseks riikliku süsteemiga, ning samuti nõutakse selles, et tegevusega saadud tulu investeeritaks tagasi haridustegevusse. Kinode suhtes nõutakse ringkirjas, et filmide näitajad piiraksid end teatava turuosaga (kultuurilist huvi esindavad filmid, filmid, millele on väljastatud kvaliteedisertifikaat, lastefilmid), kui nad soovivad saada maksuvabastust. Sama kehtib majutusteenuste kohta üldiselt, mis peavad küsima turuhinnast madalamat hinda ja mitte tegutsema tavahotellidena.

⁽¹¹⁾ Vt tulumaksuseaduse artiklid 143 ja järgmised. Üldiselt koosneb mitteäriliste üksuste kogutulu kinnisvaralt ja kapitalilt saadavast tulust ja muudest tuluallikatest (tulumaksuseaduse artikkel 143). Eeldusel et eritingimused on täidetud, võivad mitteärilised üksused valida tulu määramise lihtsustatud süsteemi (tulumaksuseaduse artikkel 145).

ärilisest tegevusest kui institutsionaalsest tulust ning et ärilise tegevusega seotud fikseeritud vara on suurema väärtusega kui muu tegevusega seotud vara⁽¹²⁾. Selliste üksuste juriidiline vorm ei mõjuta nende mitteärilise staatuse kaotamist.

(34) Tulumaksuseaduse artikli 149 lõikes 4 sätestatakse, et eespool kirjeldatud sätted (st tulumaksuseaduse artikli 149 lõiked 1 ja 2) ei kehti tsiviilõigusliku staatusega vaimulikele organitele ega amatöörspordiklubidele.

3. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

(35) Komisjon algatas ametliku uurimismenetluse seoses mitteäriliste üksuste poolt eriotstarbel kasutatava kinnisvara vabastamisega munitsipaalsetest kinnisvaramaksust (vabastus ICI-st), kuna see tundus kujutavat endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Samuti algatas komisjon ametliku uurimismenetluse seoses tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4, mille kohaselt ei kehti mitteärilise staatuse kaotamise sätted vaimulikele organitele ja amatöörspordiklubidele.

(36) Et hinnata, kas kooskõlas kehtiva kohtupraktikaga⁽¹³⁾ on kõnealused meetmed valikulised, tegi komisjon esmalt kindlaks iga meetme aluseks oleva maksusüsteemi ning seejärel uuris, kas meede kaldus süsteemist kõrvale, ning kui kaldus, siis kas see on põhjendatav maksusüsteemi olemuse ja üldstruktuuriga.

⁽¹²⁾ Tegurid, mida saab vastavalt tulumaksuseaduse artikli 149 lõikele 2 hindamisel kasutada, on järgmised: äritegevusega on seotud rohkem fikseeritud netovara kui muu tegevusega; äritegevusest saadakse rohkem tulu kui institutsionaalse tegevusega seotud tarnete või teenuste normaalväärtusest; äritegevusest saadakse rohkem tulu kui institutsionaalsest tegevusest (nt toetused, preemiad, annetused ja liikmemaksud).

⁽¹³⁾ Vt muu hulgas otsuseid kohtuasjas C-88/03: Portugal vs. komisjon, EKL 2006, lk I-7115, punkt 56, ning kohtuasjas C-487/06: P British Aggregates, EKL 2008, lk I-10505, punktid 81–83

- (37) ICI-st vabastamisega seoses järeldas komisjon, et aluseks olev süsteem meetme hindamiseks oli kõnealune ICI ise. Erandi tegemisega mitteäriilistele üksustele, kes kasutavad oma kinnisvara eriotstarbeliste tegevuste jaoks, millest mõni tundus olevat majanduslik, kaldus meede alussüsteemist kõrvale (mille kohaselt peavad munitsipaalset kinnisvaramaksu tasuma kõik kinnisvara omavad juriidilised isikud, olenemata kinnisvara otstarbest). Erandi lubamist üksnes mitteäriilistele üksustele, mis teostavad eriotstarbelisi tegevusi, millel on teatav sotsiaalne väärtus, ei peetud põhjendatuks Itaalia munitsipaalset kinnisvaramaksu süsteemi olemuse ega üldstruktuuriga.
- (38) Tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4 seoses tegi komisjon alussüsteemina kindlaks tulumaksu. Komisjon järeldas, et meede oli esmapilgul valikuline, kuna see tundus jätvat võimaluse – kuid üksnes vaimulikele orgaanidele ja amatöörsportklubidele – säilitada oma mitteäriiline staatus, isegi kui neid ei peeta enam mitteäriilisteks üksusteks. Sellist meedet ei saa põhjendada Itaalia maksusüsteemi aluspõhimõtetega.
- (39) Itaalia ametivõimud ei olnud esitanud teavet, mis näitaks, et kõnealused meetmed vastavad Altmarki kohtuasja tingimustele⁽¹⁴⁾. Kuna kõik muud aluslepingu artikli 107 lõikes 1 esitatud tingimused tundusid olevat täidetud, näis, et meetmed sisaldavad riigiabi.
- (40) Siseturuga kokkusobivuse küsimuses ei tundunud aluslepingu artikli 107 lõige 2 olevat meetmete suhtes kohaldatav. Peale selle ei tundunud kehtivat ükski artikli 107 lõikes 3 sätestatud erand, välja arvatud artikli 107 lõike 3 punkt d kultuuri ja kultuuripärandi säilitamise edendamise kohta. Õigupoolest leidis komisjon seoses ICI-st vabastamisega, et seda erandit saaks kohaldada üksnes mitteäriiliste üksuste selliste eriotstarbeliste tegevuste suhtes, mis hõlmavad eranditult hariduslikku, kultuurilist ja lõõgastuslikku tegevust. Lõpetuseks ei välistanud komisjon võimalust, et teatavad tegevused võivad liigitada üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks kooskõlas aluslepingu artikli 106 lõikega 2. Itaalia ametivõimud ei olnud aga esitanud mingit teavet, mis oleks võimaldanud hinnata kõnealuste meetmete kokkusobivust siseturuga.
- (41) Sellest tulenevalt on komisjonil kahtlusi meetmete siseturuga kokkusobivuse suhtes ning kooskõlas nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks)⁽¹⁵⁾ artikli 4 lõikega 4 otsustas ta algatada ametliku uurimismenetluse, kutsudes Itaaliat ja teisi huvitatud isikuid oma märkusi esitama.
- (42) Komisjoni arvates võivad nii ICI-st vabastamine kui ka tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 liigitada uueks abiks. Munitsipaalne kinnisvaramaks, mida nõutakse kord aastas, kehtestati tegelikult 1992. aastal ning kõnealusest maksuvabastusest ei ole komisjoni teavitatud ning komisjon ei ole seda muul viisil heaks kiitnud. Vabastus kehtis suure hulga tegevuste suhtes, mis ei olnud ICI kehtestamise ajal konkurentsile suletud. Seepärast tuli pidada igat kõrvalekallet maksukorra tavaeeskirjadest uueks abiks, kuna aluslepingu artikli 107 lõike 1 nõuded tundusid olevat täidetud. Sarnaselt kehtestati ühtse tulumaksuseaduse artikkel 149⁽¹⁶⁾ 1998. aastal ning sellest ei olnud teatatud ning komisjon ei olnud seda muul viisil heaks kiitnud. Sel põhjusel tuleks selle meetmega ette nähtud erand liigitada uueks abiks, kuna aluslepingu artikli 107 lõike 1 nõuded tundusid olevat täidetud.

4. ITAALIA AMETIVÕIMUDE JA HUVITATUD KOLMANDATE ISIKUTE ESITATUD MÄRKUSED

- (43) Vastavalt määruse (EÜ) 659/1999 artikli 20 lõikele 2 ning vastuseks Euroopa Liidu Teatajas avaldatud kutsele⁽¹⁷⁾ sai komisjon märkusi Itaalia ametivõimudelt ja 80-lt huvitatud kolmandalt isikult.

- (44) Kokkuvõttes leiavad Itaalia ametivõimud, et ICI-st vabastuse saanud üksused ei olnud ettevõtjad liidu õiguse tähenduses. Igal juhul oli selliste üksuste teostatud tegevustel oluline avalik ja sotsiaalne funktsioon. Seega järgiti maksusüsteemi olemust ja loogikat kohaldada diferentseeritud maksustamislahendust ühest küljest puhtalt majandustegevuse ja teisest küljest sotsiaalabi, heategevuse, solidaarse ja religioosse tegevuse suhtes. Itaalia ametivõimud vaidlustasid ka ICI meetme liigitamise uueks abiks. Nende sõnul tuleks meedet hinnata järjepidevuse kontekstis, arvestades varasemaid kinnisvaramakse

⁽¹⁴⁾ Otsus kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, EKL 2003, lk I-7747.

⁽¹⁵⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽¹⁶⁾ Tulumaksuseaduse endine artikkel 111a.

⁽¹⁷⁾ Vt joonealune märkus 1.

(mis kehtisid juba enne EMÜ asutamislepingu jõustumist). Pealegi tuleks kaebuse esitajatele saadetud tagasilükkavate kirjade alusel eeldada, et komisjon on meetme heaks kiitnud. Igal juhul oli komisjon tekitanud vastuse tõttu parlamendiliikme kirjalikule küsimusele ning kuna oli teatanud kaebuse esitajatele oma esialgse seisukoha, millest oli mitteametlikult teavitatud ka Itaalia ametivõime, meetme kasutajates õiguspärase ootuse.

(45) Tulumaksuseaduse artikli 149 lõike 4 kohta väitsid Itaalia ametivõimud, et sõnastusest hoolimata võivad vaimulikud organid ja amatöörspordiklubid kaotada oma mitteärilise staatuse. Sellisel juhul ei saa need üksused enam maksusoodustust.

(46) 80-st huvitatud kolmandast isikust 78 (edaspidi „78 huvitatud isikut“) on Itaalia ametivõimudega samal arvamusel, samas kui kaks kolmandat isikut (edaspidi „kaks huvitatud isikut“ või „kaebuse esitajad“) algsete kaebuse esitajate hulgast leiavad, et nii ICI kui ka tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 on ebaseaduslikud riigiabi meetmed, mis ei sobi kokku siseturuga. 78 huvitatud isiku väited esitatakse koos Itaalia ametivõimude seisukohaga, samas kui kaebuse esitajate väiteid käsitletakse eraldi.

4.1. Itaalia ametivõimude ja 78 huvitatud isiku märkused

4.1.1. ICI: mitteäriliste üksuste eriotstarbelisi tegevusi ei saa pidada majandustegevuseks

(47) Itaalia ametivõimud ning 78 huvitatud isikut väidavad, et ICI-st vabastatud mitteäriliste üksuste eriotstarbelisi tegevusi ei saa pidada majandustegevuseks. Nad väidavad, et need tegevused, mis on peamiselt suunatud teenusesaajate erikategooriatele, ei kujuta endast kaupade või teenuste pakkumist turul ning seega ei konkureerita äriettevõtjate tegevusega. Seepärast ei saa avalikku huvi pakkuvates valdkondades tegutsevaid mitteärilisi üksusi pidada ettevõtjateks, mis on ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaldamise eeltingimus.

(48) Itaalia ametivõimude ja osa 78 huvitatud isiku sõnul on sellistel tegevustel enamasti eriomadused. Näiteks teostatakse neid avalikust huvist lähtuvalt või solidaarsuse pärast kas tasuta või vähendatud tasu eest. Arvestades kõnealuste mitteäriliste üksuste eriomadusi ja eriotstarvet, ei ole võimalik neid ettevõtjateks liigitada.

4.1.2. ICI: meede on õigustatud Itaalia maksusüsteemi loogika alusel

(49) Itaalia ametivõimud ning 78 huvitatud isikut leiavad, et ICI-st vabastamine ei kujuta endast kõrvalekallet üldisest maksusüsteemist, vaid esindab üksnes selle süsteemi juhtpõhimõtete kohaldamist.

(50) Nad on seisukohal, et Itaalia maksusüsteemiga on kooskõlas kohaldada diferentseeritud maksustamislahendust ühest küljest majandusliku ja kasumit teeniva tegevuse ning erieesmärkidega üksuste teostatud abi-, heategevuse, religioosete ja sarnaste tegevuste suhtes⁽¹⁸⁾. Viimast liiki tegevused põhinevad solidaarsuse põhimõttel, mis on nii riikliku kui ka liidu õiguse alustala. Eristamisega soovis seadusandja lihtsalt võtta arvesse eespool kirjeldatud suure sotsiaalse väärtusega avalikku huvi teenivat tegevust teostavate üksuste erinevat õiguslikku ja faktilist olukorda.

(51) Pealegi on see liikmesriikide otsustada, milline tegevus on avalikku huvi teeniv tegevus. Ainus piirang liikmesriikidele on see, et diferentseeritud maksustamislahendus peab olema ühtlane, st see peab olema kooskõlas maksusüsteemi kui terviku loogikaga ning kehtestada tuleb piisav kontrollisüsteem. Kõnealuse ICI-st vabastamise korral on mõlemad tingimused täidetud.

⁽¹⁸⁾ Pealegi tegutsevad kõnealused üksused peamiselt geograafiliselt piiratud aladel (kohalikul tasandil) ning tegevused on suunatud konkreetsetele kasutajatele/saajatele.

- (52) ICI-st vabastamine põhineb Itaalia põhiseaduse artiklitel 2 ja 3, milles nõutakse poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalse solidaarsuse kohustuste täitmist kodanike ees, ning artiklil 38, milles kehtestatakse sotsiaalhoolekandeõigus inimestele, kellel pole piisavaid elatusvahendeid. Lisaks tuleb märkida, et mitteärilised üksused aitavad riigil täita sotsiaalselt olulisi eriülesandeid. Riik on alati tunnistanud selliste üksuste erirulli, kuna on teadlik, et ei saaks üksi osutada hoolekande-, tervishoiu-, kultuuri-, haridus- ja sporditeenuseid.
- (53) Itaalia ametivõimud kordasid, et ICI-st vabastamise õiguse saamiseks peab olema täidetud punktis 25 kirjeldatud kaks kumulatiivset tingimust (subjektiivne ja objektiivne nõue), nagu on märgitud ka ringkirjas.
- (54) Subjektiivse nõude (st tegu peab olema mitteärilise üksusega) ning täpsemalt religioossete organite korral rõhutasid Itaalia ametivõimud, et mitteäriliste üksuste kategooria hõlmab tsiviilõigusliku staatusega vaimulikke institutsioone, mis kuuluvad kas katoliku kirikusse või teistesse usulahkudesse⁽¹⁹⁾.
- (55) Objektiivse nõude kohta (st õigusaktis loetletud tegevuste teostamine) töid Itaalia ametivõimud esile, et Itaalia kassatsiooni kohus on korduvalt otsustanud, et ICI-st vabastamise määramisel on oluline võtta arvesse tegevust, millega kinnisvaras tegelikult tegeletakse. See tähendab kontrollimist, kas tegevust ei teostata tegelikult ärilisel alusel, isegi kui see kuulub maksust vabastatud tegevuste loetellu⁽²⁰⁾. Pealegi, nagu on juba kindlaks määratud riiginõukogu⁽²¹⁾, ei saa juhul, kui üksnes osa omandist (isegi kui see on kõige suurem osa) kasutatakse mõnel seadusega lubatud eesmärgil, anda vabastuse piiritletud kohaldamise tõttu maksusoodustust kogu omandile.
- 4.1.3. *Meetme liigitamine olemasolevaks abiks*
- (56) Itaalia ametivõimude sõnul kujutab ICI endast varasemate kinnisvaramaksude loogilist õiguslikku edasiarendust, tagades nende formaalse ja sisulise järjepidevuse. Eriotsustarbelineks suure sotsiaalse väärtusega tegevuseks
- kasutatava kinnisvara vabastamine maksust on olnud kõikide kinnisvara käsitlevate õigusaktide põhielement alates 1931. aastast, tublisti enne EMÜ asutamislepingu jõustumist.
- (57) Itaalia ametivõimud ning 78 huvitatud isikut leidsid lisaks, et komisjon on ICI-st vabastamise heaks kiitnud kaebuse esitajatele saadetud tagasilükkavate kirjadega, millest Itaaliat teavitati.
- (58) Seepärast tuleks ICI-st vabastamine, kui seda peetakse abiks, liigitada olemasolevaks abiks.
- 4.1.4. *Kokkusobivus siseturuga*
- (59) Itaalia ametivõimud otsustasid mitte esitada märkusi meetmete võimaliku kokkusobivuse kohta siseturuga vastavalt aluslepingu artikli 107 lõigetele 2 ja 3 ega nende võimaliku liigitamise kohta üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks vastavalt artikli 106 lõikele 2 ja Altmarki kohtupraktikale.
- (60) Osa 78-st huvitatud isikust on seisukohal, et ICI-st vabastamine vastab aluslepingu artikli 106 lõikele 2 ja artikli 107 lõike 3 punktile c, kuna meede on vajalik sotsiaalselt kasuliku tegevuse teostamiseks solidaarsuse põhimõtte alusel. Pealegi ei moonuta vabastus oluliselt konkurentsi ja sel ei ole märgatavat mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele.
- 4.1.5. *Õiguspärane ootus*
- (61) Itaalia ametivõimud väidavad, et komisjoni vastused kaebuste esitajatele seoses ICI-st vabastamisega, millest Itaaliat mitteametlikult teavitati, on tekitanud mitteärilistel üksustel õiguspärase ootuse seoses ICI-st vabastamise kokkusobivusega liidu õigusega.
- (62) Samuti on nad seisukohal, et komisjoni vastus parlamendiliikme 2009. aastal esitatud kirjalikule küsimusele mitteäriliste üksuste maksustamislahenduse kohta on tekitanud õiguspärase ootuse⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Itaalia seaduse kohaselt peetakse kõikide riigi heaks kiidetud religioonide, sealhulgas katoliku kiriku korral religioossete eesmärke maksustamisel võrdseks heategevuslike või hariduslike eesmärkidega.

⁽²⁰⁾ Vt otsused nr 20776, 26. oktoober 2005; 23703, 15. november 2007; 5485, 29. veebruar 2008; ja 19731, 17. september 2010. Vt ka otsus nr 8495, 9. aprill 2010.

⁽²¹⁾ Vt arvamus nr 266, 18. juuni 1996.

⁽²²⁾ Kirjalik küsimus E-177/2009 (ELT C 189, 13.7.2010).

(63) See tähendaks, et juhul kui komisjon leiab, et meede on ebaseaduslik või siseturuga kokkusobimatu abi, pidamata seda olemasolevaks abiks, ei tohiks ta nõuda abi tagasimaksmist vastavalt määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 lõikele 1.

(64) Teatavate kolmandate isikute sõnul ei tohiks abi tagasi nõuda kindlasti seoses tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4, kuna riigiasutuste jaoks oleks väga keeruline ja koormav mõõta saadud hüpooteetilist eelist.

4.1.6. Tulumaksuseaduse artikkel 149

(65) Oma tähelepanekutes esitasid Itaalia ametivõimud üksikasjaliku kirjelduse mitteärilike üksuste, sealhulgas vaimulike organite ja amatöörspordiklubide suhtes kohaldatavate erimaksueeskirjade kohta. Itaalia ametivõimud rõhutavad, et tulumaksuseaduse artikli 149 lõikes 2 sätestatakse mittelõplik loetelu parameetritest, mida tuleb võtta arvesse⁽²³⁾ üksuse liigitamisel ärilikeks organisatsiooniks. Isegi kui üks või mitu sellist tingimust on täidetud, ei kaota mitteärilike üksus automaatselt oma mitteärilike staatust (kuna neid parameetreid ei saa pidada õiguslikeks eeldusteks). Tõsiasi, et need nõuded on täidetud, näitab üksnes seda, et üksuse teostatud tegevus võib olla peamiselt ärilike laadi.

(66) Nagu on märgitud maksuameti 12. mai 1998. aasta ringkirjas nr 124/E, võib tsiviilõigusliku staatusega vaimulikke organeid pidada mitteärilikeks üksusteks üksnes juhul, kui nende ainus või peamine tegevusvaldkond on mitteärilike.

(67) Seega välistab Itaalia sõnul tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 üksnes teatavate artikli 149 lõigetes 1 ja 2 sätestatud aja ja äritegevusega seotud parameetrite kohaldamise⁽²⁴⁾. Tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 ei välista võimalust, et vaimulikud institutsioonid kaotavad oma mitteärilike staatuse. Igal juhul ei tähenda meede osa 78 huvitatud isiku arvates avalike ressursside ülekandmist ning ei anna mingit eelist.

(68) Itaalia ametivõimud selgitasid, et meede on suunatud CONI (Itaalia riiklik olümpiakomitee) ainupädevuse säilitamiseks amatöörspordiklubide ning siseministri vastutuse säilitamiseks vaimulikele institutsioonidele tsiviilõigusliku staatuse andmise ja tühistamise valdkonnas⁽²⁵⁾. Kui selliste institutsioonide maksukontrolli ajal teevad maksuametid aga siiski kindlaks, et nad tegelevad peamiselt ärilike tegevusega, teavitavad nad kohe siseministeeriumi või CONI-t. Maksuamet omalt poolt nõuab asjakohaselt organilt maksustamise erinevusest tuleneva vahe tagasimaksmist.

(69) Itaalia ametivõimud kinnitasid, et kontrolle tehakse nii vaimulikes institutsioonides kui ka amatöörspordiklubides. Vaimulike institutsioonidega seoses korraldas siseministeerium ka oma vastutusalasse kuuluvaid kontrolle, kuid ei tuvastanud mingit liiki rikkumisi.

4.2. Kahe huvitatud isiku märkused

(70) Oma märkustes osutavad kaks huvitatud isikut⁽²⁶⁾ kõikidele dokumentidele ja tähelepanekutele, mis nad on juba komisjonile esitanud haldusmenetluste käigus enne menetluse algatamise otsust. Nende sõnul tõendavad nimetatud dokumendid, et vaimulikud institutsioonid tõepoolest tegelevad majandustegevusega.

(71) ICI-st vabastamise kohta toovad kaks isikut esile, et vaidlustatud meede kehtestati Itaalias 2005. aastal. Pärast dekreetseaduse nr 203/2005 jõustumist kohaldatakse ICI-st vabastamist selliste mitteärilike üksuste suhtes, mis teostavad õigusaktis loetletud tegevusi, isegi kui need on ärilike laadi⁽²⁷⁾. Lähtuvalt ICI seaduse muudatustest 2006. aastal hakati ICI-st vabastamist kohaldama samade tegevuste suhtes, eeldusel et need ei olnud eranditult ärilike laadi⁽²⁸⁾. 2006. aasta muudatused ei kaotanud siiski kõnealuses meetmes sisalduvat riigiabi.

⁽²³⁾ Vt joonealune märkus 12.

⁽²⁴⁾ Vt punktid 31 ja järgmised.

⁽²⁵⁾ See tagab ka Itaalia ja Püha Tooli vaheliste vaimulike institutsioonide käsitlevate rahvusvaheliste kokkulepete täitmise.

⁽²⁶⁾ Algsetest kaebuse esitajatest esitasid menetluse algatamise otsuse kohta märkusi üksnes Pietro Ferracci ja Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l.

⁽²⁷⁾ Dekreetseadus nr 203/2005, muudetud 2. detsembri 2005. aasta seaduseks nr 248.

⁽²⁸⁾ Dekreetseadus nr 223/2006, muudetud 4. augusti 2006. aasta seaduseks nr 248.

- (72) Ringkirjaga anti valikulised eelised üksustele, mida tuleks tegelikult pidada ettevõtjateks. Paljudel juhtudel sõltus võimalus, et ringkirjas kirjeldatud tegevused said ICI-st vabastuse, üksnes sellest, et üksus ei teeninud kasumit. ELi kohtupraktikas sätestatud põhimõtete kohaselt ei ole siiski asjaolu, et üksus ei teeni kasumit, riigiabi eeskirjade kohaldamise seisukohast oluline. Seepärast ei lahendanud ringkiri ICI-st vabastamisega seotud riigiabi küsimusi, kuna kõnealust maksuvabastust kohaldati endiselt selliste mitteäriiliste üksuste suhtes, mis tegelesid majandustegevusega, ning mitte üksuste suhtes, kes tegelesid sama tegevusega, kuid teenisid kasumit.
- (73) Kaebuse esitajate sõnul oli igal juhul praktiliselt võimatu saada konkreetseid andmeid kõnealustele üksustele kuuluva kinnisvara kohta, peamiselt seepärast, et sellised üksused ei pea deklareerima kinnisvara, mis on ICI-st vabastatud.
- (74) Tulumaksuseaduse artikli 149 lõike 4 kohta leiavad kaebuse esitajad, et vaimulikel institutsioonidel ei ole võimalik kaotada mitteäriilist staatust.
- (75) Seoses ICI-st vabastamise ja tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4 on kaebuse esitajad nõus komisjoni esialgsete järeldustega riigivahendite esinemise ja eelise olemasolu kohta ning ka seoses valikulisuse, konkurentsi moonutamise ja mõjudega kaubandusele.
- (76) Kõnealuste meetmete siseturuga kokkusobivuse küsimuses on kaebuse esitajad nõus komisjoni esialgse järeldusega, et aluslepingu artikli 107 lõige 2 ja lõike 3 punktid a, b ning c ei ole kohaldatavad. Siiski ei ole nad nõus artikli 107 lõike 3 punkti d erandi kohaldamise võimalikkusega teatavate üksuste suhtes, mis tegelevad eranditult haridusliku, kultuurilise või lõõgastusliku tegevusega. Kaebuse esitajad leiavad lisaks, et käesoleval juhul ei ole täidetud Altmarki kohtupraktika tingimused.
- 4.3. Itaalia ametivõimude tähelepanekud seoses kolmandate isikute märkustega**
- (77) Itaalia ametivõimud saatsid oma tähelepanekud kolmandate isikute märkuste kohta 10. juuni 2011. aasta kirjaga.
- (78) Esiteks, isegi kui eeldada, et teatavad tegevused, mida vabastust saavad mitteäriilised üksused teostavad, võib tõepoolest liigitada majandustegevuseks, peab komisjon siiski tõendama, et antud eelis on valikuline ja et see ei ole Itaalia maksusüsteemi loogikast lähtuvalt põhjendatud.
- (79) Teiseks leiavad Itaalia ametivõimud seoses ringkirja kohta tehtud üldiste tähelepanekutega, et komisjoni kutsutakse üles uurima meedet, mis sisaldab maksuvabastust. See tähendab, et ta peab hindama riigiasutuste osutatud õigusaktide tõlgenduslikke kriteeriume ja samuti piisava kontrollisüsteemi olemasolu.
- (80) Eelkõige seoses väidetavate raskustega mitteäriiliste üksustele kuuluva kinnisvara kohta andmete kogumisel, millele kaebuse esitajad viitasid, toovad Itaalia ametivõimud välja, et nõue esitada ICI deklaratsioon kaotati 2006. aastal. Itaalia ametivõimud toovad lisaks esile, et nii katastrisüsteemi kui ka kinnisvaraandmebaase praegu reorganiseeritakse.
- (81) Nagu tunnistavad ka kaebuse esitajad, märgivad Itaalia ametivõimud, et tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 ei ole eraldiseisev säte ega sisulise kohaldamisalaga, vaid hoopis menetluslik säte, mis on asjakohane üksnes kontrolli vaatenurgast.
- 5. UUS ÕIGUSAKT MUNITSIPAALSE KINNISVARA-MAKSU KOHTA**
- 5.1. Uue munitsipaalsete kinnisvaramaksu – IMU – kirjeldus**
- (82) Niinimetatud fiskaalföderalism reformi osana otsustati 14. märtsi 2011. aasta seadusandliku dekreeidi nr 23 alusel, et alates 1. jaanuarist 2014 asendatakse ICI IMU-ga. 6. detsembri 2011. aasta dekreetseadusega nr 201, mis muudeti 22. detsembri 2011. aasta seaduseks nr 214, otsustas Itaalia tuua IMU kehtestamise 2012. aastasse.

(83) Kõik isikud, kel on kinnisvara, peavad maksma IMU-t. Maksustatav alus arvutatakse kinnisvara väärtuse alusel, mis määratakse, võttes kinnisvara katastrisissetuleku ja kohaldades ICI dekreedid (seadusandlik dekreet nr 504/92) artiklis 5 sätestatud kriteeriume koos dekreetseaduses nr 201/2011 sätestatud kriteeriumidega. Kordajaid, mis muutuvad vastavalt kinnisvara katastrikategoriale, kohaldatakse eespool nimetatud kriteeriumidega kooskõlas kehtestatud väärtuse suhtes. IMU standardmäär on 0,76 %.

(84) Katastrisüsteem on seepärast kinnisvarmaksude vaatepunktist väga oluline. Katastri seisukohast võib minimaalne üksus olla hoone või hoone osa või hoonete kompleks või piirkond, eeldusel et need on funktsiooni ja tulu poolest sõltumatud. Itaalia katastrisüsteemis, mida kavatakse läbi vaadata, on kuus kinnisvarakategooriat. Rühm A hõlmab kinnisvara majutamiseks ja sarnasteks eesmärkideks; rühm B hõlmab kinnisvara, mida kasutatakse kollektiivselt, nagu kolledžid, haiglad, avalikud ametid, koolid; rühm C hõlmab kinnisvara, mida kasutatakse tavalistel ärilistel eesmärkidel, nagu poed, kauplused ja spordiks kasutatavad hooned ja valdused; rühm D hõlmab eriotstarbelist kinnisvara, nagu hotellid, teatrid, haiglad ning spordiks kasutatavad hooned ja valdused; rühm E hõlmab eriotstarbelist kinnisvara, nagu maismaa-, mere- ja õhustransporditeenused, tasulised sillad, majakad, avalikud palvehooned. Rühm F hõlmab fiktiivsetesse kategooriatesse registreeritud kinnisvara.

üksuste eriotstarbelisteks tegevusteks kasutatava kinnisvara maksustamises. Eelkõige kaotati uue seadusega 2006. aasta muudatus, millega oli laiendatud ICI-st vabastamise kohaldamisala, et hõlmata kinnisvara, kus toimuvad eriotstarbelised tegevused, mis „ei olnud eranditult ärilist laadi”⁽²⁹⁾ (lõige 4), ning täpsustati, et IMU-st vabastamine piirdub seaduses märgitud tegevustega⁽³⁰⁾, mida teostavad mitteärilised üksused mitteärilisel alusel (lõige 1). Dekreetseadusega nr 1/2012 kehtestati ka erieeskirjad, et lubada IMU maksmist *pro rata* juhtudel, kui sama omandit kasutatakse nii äriliseks kui ka mitteäriliseks tegevuseks. Eelkõige sätestatakse artikli 91a lõikes 2, et juhul, kui omandit kasutatakse nii äriliseks kui ka mitteäriliseks tegevuseks, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013 maksuvabastust üksnes omandi selle osa suhtes, mida kasutatakse mitteäriliseks tegevuseks, kui on võimalik kindlaks teha omandi osa, mida kasutatakse eranditult sellisteks tegevusteks. Juhul kui ei ole võimalik kindlaks teha omandi selliseid sõltumatuid osasid, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013 maksuvabastust *pro rata* omandi mitteärilise kasutuse suhtes, nagu on sätestatud erideklaratsioonis (artikli 91a lõige 3). Dekreetseadusega nr 1/2012 jäeti mitme aspekti käsitlemine tulevaste majandus- ja rahandusministri vastu võetavate rakenduseeskirjade ülesandeks. Selliste aspektide hulka kuuluvad: deklaratsiooni esitamise tingimused, asjakohane teave proportsionaalse kasutuse kindlaksmääramiseks ning lähtuvalt dekreetseadusega nr 174/2012⁽³¹⁾ kehtestatud muudatustest üldised ja eritingimused tegevuse liigitamiseks mitteärilisel alusel teostatavaks.

(86) Võttes arvesse riiginõukogu soodsaid arvamusi ja märkusi⁽³²⁾, võttis majandus- ja rahandusminister 19. novembri 2012. aasta dekreediga nr 200 vastu IMU rakendusmääruse (edaspidi „määrus”)⁽³³⁾. Selles kehtestatakse, millal peetakse IMU-st vabastamise seisukohast olulisi eriotstarbelisi tegevusi, mis on määratletud määruses, teostatavaks

⁽²⁹⁾ Dekreetseaduse nr 203/2005 artikli 7 lõige 2a; dekreetseaduse nr 1/2012 artikli 91a lõige 4.

⁽³⁰⁾ Vt dekreetseaduse nr 201/2011 artikli 13 lõige 13 ning samuti seadusandliku dekreedid nr 23/2011 artikli 9 lõige 8, milles osutatakse ICI seaduse artikli 7 lõike 1 punktile i. Vt punkt 23 ICI seaduse artikli 7 lõike 1 punkti i kirjelduse kohta.

⁽³¹⁾ Vt 10. oktoobri 2012. aasta dekreetseaduse nr 174, mis on muudetud koos muudatustega 7. detsembri 2012. aasta seaduseks nr 213, artikli 9 lõige 6 (ametlik väljaanne nr 286, 7. detsember 2012).

⁽³²⁾ Vt aramus nr 4802/2012, välja antud 13. novembril 2012 (juhtum nr 10380/2012).

⁽³³⁾ Dekreet nr 200, 19. november 2012, avaldatud ametlikus väljaandes nr 274, 23. november 2012.

(85) Eriviitega uuele IMU-le kehtestati 24. jaanuari 2012. aasta dekreetseaduse nr 1 (muudetud 24. märtsi 2012. aasta seaduseks nr 27) artiklis 91a mitu muudatust mitteäriliste

mitteäriilisel alusel. Esiteks on üldnõue, et tegevus peab olema mittetulunduslik; lisaks ei tohi see kooskõlas ELi õigusega konkureerida oma olemuse tõttu teiste turuosalistega, kes teenivad tulu, ning kinni tuleb pidada solidaarsuse ja subsidiaarsuse põhimõtetest⁽³⁴⁾. Lisaks sellele peavad olema täidetud kaks samaaegset kriteeriumide kogumit seoses mitteäriiliste üksustega (subjektiivsed nõuded) ja nende üksuste teostatavate eriotstarbeliste tegevustega (objektiivsed nõuded). Subjektiivsete nõuete suhtes sätestatakse määruses üldtingimused, mida mitteäriilised üksused peavad IMU-st vabastamise õiguse saamiseks täitma⁽³⁵⁾. Eelkõige sätestatakse määruses, et mitteäriilise üksuse põhikiri peab sisaldama üldist keeldu jagada mis tahes liiki kasumit, tegevusüle jääki, vahendeid või sääste. Sellele lisaks tuleb mis tahes kasum täielikult reinvesteerida tegevustesse, mis toetavad institutsiooni sotsiaalse solidaarsuse eesmärki. Kui mitteäriiline üksus likvideeritakse, tuleb selle vara anda teisele mitteäriilisele üksusele, kes tegeleb sarnase tegevusega. Objektiivsete nõuetega seoses⁽³⁶⁾ on kindlaks määratud eriomadused artiklis 1 määratletud eri liiki tegevuste kohta⁽³⁷⁾. Hoolekande- ja tervishoiutegevuse korral peab olema täidetud üks kahest tingimusest: a) vabastuse saaja on riigi poolt akrediteeritud ja on sõlminud lepingu või kokkuleppe riigiasutustega; tegevus on osa riiklikust süsteemist või täiendab seda ning teenuseid osutatakse kasutajatele tasuta või summa eest, mis katab üksnes osa teenuse osutamise üldisest maksumusest; b) kui üksus ei ole akrediteeritud ja ta ei ole sõlminud lepingut või kokkulepet, osutatakse teenuseid tasuta või sümboolse tasu eest, mis ei tohi mingil juhul ületada poolt samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel teostatava samasuguse tegevuse keskmisest hinnast, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega. Haridusliku tegevuse korral peavad olema täidetud kolm kumulatiivset nõuet: a) tegevus peab olema võrdne riikliku haridusega ning kooli vastuvõtopoliitika ei tohi olla diskrimineeriv; b) kool peab vastu võtma ka puudega õpilasi, kohaldama kollektiivlepinguid, olema üles ehitatud vastavalt kohaldatavatele normidele ning avaldama oma aruandeid; c) tegevust tuleb osutada tasuta või sümboolse tasu eest, mis katab üksnes osa teenuse tegelikust maksumusest, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega. Majutusteenuste ja kultuuri-, lõõgastus- ja sporditegevuse korral peab vabastuse saaja osutama

teenuseid tasuta või sümboolse tasu eest, mis ei tohi mingil juhul ületada poolt samasuguse tegevuse keskmisest hinnast samas geograafilises piirkonnas, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega.

5.2. Kahe huvitatud isiku märkused IMU seaduse kohta

- (87) Kahe huvitatud isiku sõnul kalduvad dekreetseaduse nr 1/2012 artikli 91a lõiked 2 ja 3 kõrvale kinnisvara maksustamise tavaeeskirjadest.

- (88) Esiteks kommenteerivad kaks kaebuse esitajat artikli 91a lõiget 2, mille kohaselt kohaldatakse juhul, kui kinnisvara kasutatakse mitmel otstarbel, IMU-st vabastamist üksnes valduse selle osa suhtes, kus teostatakse mitteäriilist tegevust, kui on võimalik kindlaks teha osa, mida kasutatakse eranditult selliseks tegevuseks. Kinnisvara teise osa suhtes, mis on funktsiooni ja tulu poolest sõltumatu, kohaldatakse 24. novembri 2006. aasta dekreetseaduse nr 262 artikli 2 lõikeid 41, 42 ja 44. Nende sätetega reguleeritakse menetlust, mida kohaldatakse katastri rühma E kuuluva kinnisvara suhtes, mille katastriline sissetulek tuleb ümber klassifitseerida ja ümber hinnata. Selle seaduse kohaselt ei saa rühm E (eriotstarbeline kinnisvara)⁽³⁸⁾ õigupoolest hõlmata hooneid või hooneosasisid, mida kasutatakse äriilisel või tööstuslikul eesmärgil või eri otstarvetel, kui need on funktsiooni ja tulu poolest sõltumatu.

⁽³⁴⁾ Vt majandus- ja rahandusministri 19. novembri 2012. aasta määruse artikli 1 lõike 1 punkt p.

⁽³⁵⁾ Majandus- ja rahandusministri 19. novembri 2012. aasta määruse artikkel 3.

⁽³⁶⁾ Vt majandus- ja rahandusministri 19. novembri 2012. aasta määruse artikkel 4.

⁽³⁷⁾ Lisanõuded on esitatud määruse artikli 1 määratlustes. Eelkõige sätestatakse määruse artikli 1 lõike 1 punktis j majutusteenuste kohta, et üksnes teatavatele inimeste kategooriatele lubatakse juurdepääs ja et need asutused ei pea olema pidevalt avatud. Täpsemalt märgitakse määruses seoses sotsiaalmajutusega, et teenused peavad olema suunatud inimestele, kellel on ajutised või alalised erivajadused, või inimestele, kes on ebasoodsas olukorras füüsiliste, psühholoogiliste, majanduslike, sotsiaalsete või perekondlike tingimuste tõttu. Igal juhul ei anta vabastust tegevustele, mida teostatakse hotellides või sarnastes asutustes, nagu on määratletud 23. mai 2011. aasta seadusandliku dekreeidi nr 79 artiklis 9. Sporditegevuse kohta sätestatakse artikli 1 lõike 1 punktis m, et asjakohased üksused peavad olema mittetulunduslikud spordiühingud, mis on seotud riiklike spordiliitudega või spordi edendamise üksustega seaduse nr 289/2002 artikli 90 alusel.

⁽³⁸⁾ Vt punkt 84.

(89) Kaks huvitatud isikut väidavad, et artikli 91a lõikes 2 sisalduvat viidet dekreetseadusele nr 262/2006 tuleks lugeda üldise viitena katastrilise ümberklassifitseerimise menetlusele. Kahe isiku sõnul oleks nõue n-ö jagada eri otstarbega kinnisvara pooleks, juhul kui dekreetseaduses nr 262/2006 kehtestatud menetlust kohaldatakse üksnes katastri rühma E kuuluva kinnisvara suhtes, kohaldatakse üksnes väga piiratud hulga hoonete korral, st hoonete korral, mis kuuluvad kategooriatesse E7 ja E9.

(90) Kaks isikut väidavad lisaks, et artikli 91a lõikes 3 sisalduv avaldus võib tekitada vältimise probleeme ja uus seadus jätaks liiga palju otsustusvabadust riigiasutustele. Lisaks hakatakse uusi eeskirju kohaldama alles alates 2013. aasta 1. jaanuarist ning seepärast peaks komisjon igal juhul nõudma tagasi aastatel 2006–2012 ebaseaduslikult ICI-st vabastamise alusel antud abi.

5.3. Itaalia ametivõimude tähelepanekud seoses kahe huvitatud isiku märkustega

(91) Itaalia ametivõimud selgitasid, et artikli 91a lõikes 2 sisalduvat viidet dekreetseaduse nr 262/2006 artikli 2 lõigetele 41, 42 ja 44 tuleks lugeda üldise viitena menetluse liigile, mida tuleb järgida eri kasutusega valduse jagamisel. Seda menetlust kohaldatakse katastri kategooriast olenevalt.

(92) Itaalia selgitas lisaks, et üldiselt põhineb Itaalia maksusüsteem maksumaksjate kohustusel esitada maksudeklaratsioon ning et see on väga tavaline õigusloome tava jätta konkreetsete aspektide reguleerimine rakendusaktide hooleks. Pealegi, kuna 2012. aasta märtsis vastu võetud seadusega kehtestatakse uus süsteem mitteäriiliste üksuste kasutatava kinnisvara deklareerimiseks, oli vajalik lükata uue süsteemi jõustamine selliste üksuste jaoks edasi.

(93) Tagasinõudmise kohta märkisid Itaalia ametivõimud, et tagantjärele ei ole võimalik kindlaks teha, millist mitteäriiliste üksustele kuuluvat kinnisvara kasutati mitte eranditult äriilist laadi tegevusteks (ning mis seepärast vabastati ICI-st). Katastri andmed ei anna õigupoolest mingit teavet omandis toimunud tegevuse liigi kohta⁽³⁹⁾. Samuti ei ole võimalik muude maksuandmebaaside alusel

kindlaks teha, millist kinnisvara kasutasid mitteäriilised üksused institutsioonilisteks tegevusteks mittetäielikult äriilisel alusel.

6. HINDAMINE

(94) Selleks et teha kindlaks, kas meede kujutab endast abi, peab komisjon hindama, kas kõnealune meede vastab kõigile aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Nimetatud sättes on kirjas, et: „[k]ui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kui võrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust”. Kooskõlas selle sättega uurib komisjon, kas meede: i) saab rahastust riigilt või riigi vahendite kaudu; ii) annab valikulise eelise; iii) mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust või ohustab moonutada konkurentsi.

(95) Esiteks peab komisjon hindama, kas vähemalt osad asjakohastest mitteäriilistest üksustest on tegelikult ettevõtjad liidu konkurentsioiguse tähenduses.

6.1. Mitteäriiliste üksuste liigitamine ettevõtjateks

(96) Menetluse algatamise otsuses märkis komisjon, et kõnealuste meetmete seisukohast asjakohased mitteäriilised üksused tegelesid vähemalt osaliselt majandustegevusega ja liigitusid sellise tegevuse alusel ettevõtjateks.

(97) Itaalia ametivõimud ning 78 huvitatud isikut väidavad, et mitteäriiliste üksuste eriotstarbelisi tegevusi ei saa pidada majandustegevuseks. Eelkõige leiavad nad, et ICI meetme kontekstis ei kujuta selline tegevus, nagu raskustes noorte emade aitamine või mägedes asuva hoone majandamine, kus piirkonna lapsed käivad suvevaheajal, endast majandustegevust. Selliste tegevustega, mis on suunatud täpselt määratletud kasutajakategooriatele, ei paku mitteäriilised üksused kaupu või teenuseid turul ning nendega ei konkureerita äriettevõtete tegevustega. Seepärast ei tohiks avalikkuse huvides tegutsevad mitteäriilisi üksusi pidada ettevõtjateks, mis on aluslepingu artikli 107 lõike 1 kohaldamise eeltingimus. Pealegi ei ole Itaalia ametivõimude ja mõne 78 huvitatud isiku sõnul paljudel juhtudel selliste tegevuste jaoks tegelikku turgu. Peaaegu kõikidel sellistel tegevustel on eriomadused, mis võib kokku võtta järgmiselt:

⁽³⁹⁾ Vt ka Agenzia del Territorio 16. mai 2006. aasta ringkiri nr 4/2006.

- a) neid osutatakse tasuta või vähendatud tasu/hinna eest;
- b) neid osutatakse solidaarsuse ja sotsiaalse kasu nimel, mis ei kuulu äriliste ettevõtjate tegevusalasse;
- c) neil on väiksem maksumaksimisvõime võrreldes äriliste ettevõtjatega, kes tegutsevad turupõhimõtetel;
- d) nad toodavad kahjumit või väikest tulu; kõik kasum tuleb reinvesteerida kooskõlas üksuse eesmärkidega.
- (98) Neid omadusi ning kõnealuste mitteäriliste üksuste konkreetseid eesmärke arvesse võttes ei ole võimalik pidada neid üksusi ettevõtjateks.
- (99) Komisjon märgib, et vastavalt kokkulepitud kohtupraktikale hõlmab ettevõtja mõiste igat majandustegevusega tegelevat üksust, hoolimata selle juriidilisest staatusest ja rahastamisviisist⁽⁴⁰⁾. Seepärast sõltub teatava üksuse liigitus täielikult selle tegevuse laadist. Sel üldpõhimõttel on kaks väga olulist tagajärge, mida kirjeldatakse järgnevalt.
- (100) Esiteks on üksuse staatus konkreetse riigi õiguse järgi ebaoluline. See tähendab, et selle juriidiline ja organisatsiooniline vorm ei ole olulised. Seepärast võib isegi üksust, mis on riikliku õiguse alusel liigitatud ühinguks või spordiklubiks, pidada sellegipoolest ettevõtjaks artikli 107 lõike 1 tähenduses. Ainus oluline kriteerium on see, kas asjaomane üksus tegeleb majandustegevusega või mitte.
- (101) Teiseks ei sõltu riigiabi eeskirjade kohaldamine sellest, kas üksus on asutatud kasumi teenimiseks, kuna mittetulunduslikud üksused võivad samuti pakkuda turul kaupu ja teenuseid⁽⁴¹⁾.
- (102) Kolmandaks on üksuse liigitamine ettevõtjaks alati seotud konkreetse tegevusega. Üksust, kes tegeleb nii majanduskuu ka mittemajandustegevusega, peetakse ettevõtjaks üksnes esimest liiki tegevusega seoses.
- (103) Majandustegevus on iga tegevus, mis koosneb kaupade või teenuste pakkumisest turul. Sellega seoses leiab komisjon, et punktis 97 osutatud omadused ja aspektid, mida Itaalia ja 78 huvitatud isikut nimetasid ning mis isegi nende endi sõnul ei esine kõikidel juhtudel, ei saa *per se* välistada asjaomaste tegevuste majanduslikku laadi.
- (104) Nagu on juba selgitatud, võivad dekreetseaduse nr 203/2005 artikli 7 lõike 2a, mida on muudetud dekreetseadusega nr 223/2006 (nüüdseks tühistatud), kohaselt ICI seaduse artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevused olla ärilised, eeldusel et need ei ole laadilt eranditult ärilised. 29. jaanuari 2009. aasta ringkiri sisaldas mitut kriteeriumi artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud iga tegevuse kohta, et teha kindlaks, millal saab igat neist pidada mittetäielikult ärilist laadi tegevuseks. Kui ringkirjas osutatud tingimused olid täidetud, vabastati üksused ICI-st, isegi kui nende tegevused sisaldasid ka majanduslikke aspekte. Tõepoolest, nagu on juba märgitud menetluse algatamise otsuses, on tervishoiusektoris põhindue see, et mitteärilised üksused oleksid sõlminud riigiasutustega kokkuleppe või lepingu. On selge, et see tingimus ei saa *per se* välistada asjaomaste tegevuste majanduslikkust. Sarnaselt pidi hariduse valdkonnas kool järgima õppestandardeid, võtma vastu puudega õpilasi, kohaldama kollektiivlepinguid ja mittediskrimineerivat vastuvõtupoliitikat ning reinvesteerima kasumi haridustegevusse. Jällegi ei välista need nõuded sel viisil teostatud haridustegevuse majanduslikku laadi. Kinodelt nõuti, et need näitaksid kultuurilist huvi pakkuvaid või kvaliteedisertifikaadiga või lastefilme. Majutusteenustega seoses nõuti, et need ei tohiks olla avatud üldsusele, vaid üksnes eelnevalt määratletud kategooriatele ning et teenust ei osutataks aastaringsest. Teenuse osutaja pidi küsima lisaks hinda, mis oli turuhinnast oluliselt madalam, ning struktuur ei tohtinud toimida tavahotellina. Jällegi ei välista need tingimused asjakohaste tegevuste majanduslikkust.

⁽⁴⁰⁾ Vt muuhulgas otsused kohtuasjas C-41/90: Höfner EKL 1991, lk I-1979, punkt 21; kohtuasjas C-222/04: Cassa di Risparmio di Firenze EKL 2006, lk I-289, punktid 107 ja järgmised.

⁽⁴¹⁾ Otsused liidetud kohtuasjades 209/78 kuni 215/78 ja 218/78: Van Landewyck, EKL 1980, lk 3125, punkt 21; otsus kohtuasjas C-244/94: FFSA jt, EKL 1995, lk I-4013; otsus kohtuasjas C-49/07: MOTOE, EKL 2008, lk I-4863, punktid 27 ja 28.

(105) Komisjon täheldab lisaks, et isegi kui enamikel juhtudel teostatakse tegevusi avalikes huvides, ei välista see element üksi *per se* selliste tegevuste majanduslikkust. Igal juhul ei piisa sellest üksi tegevuse majandustegevuseks liigitamise välistamiseks isegi juhul, kui tegevus teenib sotsiaalset eesmärki. Peale selle võib mitteäriksel üksustel olla tõepoolest väiksem maksumaksmisvõime, kuid see ei tähenda majandustegevuse puudumist. See tegur ei ole oluline kinnisvaramaksu korral, mis põhineb kinnisvara olemisel ja ei võta arvesse maksumaksmisvõime muid elemente.

(106) Eespool kirjeldatu alusel ning arvestades, et 2005. aasta seadus lubas samuti vabastada ICI-st äriksel laadi tegevuse ning et ringkirjas sätestatud tingimused ning Itaalia esitatud teave ei ole piisav teostatud tegevuste majanduslikkuse välistamiseks, leiab komisjon, et kõnealused mitteäriksel üksused tuleb liigitada vähemalt selliste tegevustega seoses ettevõtjateks. Sama kehtib tulumaksuseaduse artikli 149 lõike 4 kohaste mitteäriksel üksuste suhtes, kellel lubatakse tegelikult tegeleda majandustegevusega. Viimast järelust ei ole Itaalia ametivõimud vaidlustanud.

(107) Igal juhul ning kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga⁽⁴²⁾ leiab komisjon, et abikava riigiabi liigitamiseks ei ole vaja tõendada, et kava alusel antud iga individuaalne abi on riigiabi vastavalt aluslepingu artikli 107 lõikele 1. Järeldamiseks, et abikava sisaldab riigiabi artikli 107 lõike 1 tähenduses, piisab sellest, et selle rakendamisel tekkivad olukorrad on riigiabi. Seega, *mutatis mutandis*, ei ole käesoleva otsuse kontekstis vaja arvesse võtta kõikide seadusandliku dekreeedi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud üksiktegevuste laadi. Nagu on juba märgitud punktis 104, on komisjon teinud faktiliselt kindlaks, et teatavad vaidlustatud abikava individuaalsed rakendamised hõlmasid ettevõtjaid.

(108) Eespool kirjeldatut silmas pidades järelust komisjon, et ei ole põhjust muuta menetluse algatamise otsuses võetud seisukohta: kõnealune abikava hõlmab ka majandustegevusi. Vähemalt mõne tegevuse eriomadused on sellised, mis võimaldavad komisjonil liigitada selle majandustegevuseks. Kuna kõnealuse meetme kasutajad võivad tegeleda majandustegevusega, on seega võimalik liigitada nad ettevõtjateks vähemalt sellise tegevusega seoses.

6.2. ICI-st vabastamine

(109) Käesolevas jaos uurib komisjon, kas mitteäriksel üksustele seadusandliku dekreeedi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel (nagu see oli jõus enne dekreetseadusega nr 1/2012 kehtestatud muudatusi) antud vabastust ICI-st rahastas riik või rahastati riigivahendite kaudu, kas sellega anti valikuline eelis ning kas see oli põhjendatud Itaalia maksusüsteemi loogika alusel ning kas see mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust või moonutas või ohustas moonutada konkurentsi.

6.2.1. Riigi vahendid

(110) Meede sisaldas riigi vahendite kasutamist ja maksutulust loobumist ulatuses, mis vastas maksusoodustusele.

(111) Maksutulude kaotamine on tegelikkuses võrdne riigi vahendite kasutamisega fiskaalkulu vormis. Lubades üksustel, mida võib liigitada ettevõtjateks, vähendada oma maksukoormust maksuvabastuste kaudu, loobusid Itaalia ametivõimud tulust, mida neil oleks ilma maksuvabastuseta olnud õigus saada.

(112) Nendel põhjustel leiab komisjon, et kõnealune meede põhjustas riigi vahendite kaotamist, kuna sellega anti maksuvabastust.

6.2.2. Eelis

(113) Kohtupraktika kohaselt hõlmab abi mõiste lisaks kasudele ka meetmeid, mis eri viisidel vähendavad tasusid, mida ettevõtja eelarve tavaliselt sisaldab⁽⁴³⁾.

(114) Kuna ICI-st vabastamisega vähendati tasusid, mis tavaliselt kuuluvad Itaalias kinnisvara omava ettevõtja tegevuskuludesse, anti seega asjakohastele üksustele majanduslik eelis, võrreldes teiste ettevõtjatega, kellel ei olnud õigust sellistele maksusoodustustele.

⁽⁴²⁾ Vt kohtuasjad C-471/09 P kuni C-473/09 P Diputación Foral de Álava jt/komisjon, EKLi veel avaldamata, punkt 98; vt ka otsus liidetud kohtuasjades C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P: Comitato „Venezia vuole vivere“ vs. komisjon, EKLi veel avaldamata, punkt 130 ning seal tsiteeritud kohtupraktika.

⁽⁴³⁾ Otsus kohtuasjas C-143/99: Adria-Wien Pipeline, EKL 2001, lk I-8365, punkt 38.

6.2.3. Valikulisus

- (115) Selleks et olla riigiabi, peab meede olema valikuline ⁽⁴⁴⁾, mis tähendab, et see peab soosima teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist. Kehtestatud kohtupraktika alusel ⁽⁴⁵⁾ on riigisisese maksumeetme valikuliseks liigitamiseks vaja üldiselt esmalt kindlaks teha asjaomases liikmesriigis kohaldatav tavaline maksusüsteem ja seda uurida. Teiseks tuleb sellise tavalise või normaalse maksusüsteemi alusel kindlaks teha, kas kõnealuse meetmega antud maksusoodustus on valikuline. Selleks tuleb tõestada, et meede erineb tavasüsteemist, kuna teeb vahet ettevõtjate vahel, kes süsteemi eesmärke arvestades on võrreldavas faktilises ja juriidilises olukorras. Kolmandaks, kui selline kõrvalekalle esineb, on vaja uurida, kas see tuleneb maksusüsteemi, mille osa see on, olemusest või üldskeemist ja on seega põhjendatav süsteemi üldskeemi või olemusega. Siinjuures peab liikmesriik tõestama, et diferentseeritud maksustamislahendus tuleneb otseselt riigi maksusüsteemi alus- ja juhtpõhimõtetest ⁽⁴⁶⁾.

a) Alussüsteem

- (116) ICI oli sõltumatu maks, mida tuli maksta kord aastas omavalitsusüksusele. Menetluse algatamise otsuses järeldas komisjon, et ICI-st vabastamise hindamise alussüsteem on munitsipaalne kinnisvaramaks ise. Ei Itaalia ega ükski teine huvitatud isik ei vaidlustanud seda järeldust.
- (117) Seepärast järeldeb komisjon, et menetluse algatamise otsuses võetud seisukohta, et alussüsteem on ICI ise, ei ole põhjust läbi vaadata.

b) Kõrvalekalle alussüsteemist

- (118) ICI-d käsitleva õigusakti kohaselt peavad kõik kinnisvara omavad juriidilised isikud tasuma ICI-d, olenemata sellest, kuidas kinnisvara kasutatakse ⁽⁴⁷⁾. Artiklis 7 oli märgitud, millised kinnisvarakategooriad on sellest maksust vabastatud.

⁽⁴⁴⁾ Vt otsus kohtuasjas C-66/02: Itaalia vs. komisjon, EKL 2005, lk I-10901, punkt 94.

⁽⁴⁵⁾ Vt muuhulgas otsus kohtuasjas C-88/03: Portugal vs. komisjon, EKL 2006, lk I-7115, punkt 56; otsus liidetud kohtuasjades C-78/08 kuni C-80/08: Paint Graphos, veel avaldamata, punkt 49.

⁽⁴⁶⁾ Vt otsus kohtuasjas C-143/99: Adria-Wien Pipeline GmbH ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, EKL 2001, lk I-8365, punkt 42.

⁽⁴⁷⁾ Seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artiklid 1 ja 3.

- (119) Komisjon märgib, et dekreetseaduse nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punkt i kaldus kõrvale alussüsteemist, mille alusel pidi iga kinnisvara omav isik maksma ICI-d, olenemata sellest, kuidas kinnisvara kasutati. Nagu on tõestatud eespool, võisid kõnealused mitteäriilised üksused teostada äriilisi tegevusi sarnaselt teiste ettevõtjatega, kes tegelesid sarnase majandustegevusega. Arvestades ICI maksusüsteemi eesmärke, st kinnisvara omamise maksustamist omavalitsusüksuse poolt, olid mitteäriilised üksused seega juriidilises ja faktilises olukorras, mis oli võrreldav ICI-d maksma kohustatud ettevõtjate omaga.

- (120) Näiteks oli vastavalt ringkirjas sätestatud tingimustele kinodel, mida juhtisid mitteäriilised üksused mittetäielikult äriilisel alusel, õigus saada ICI-st vabastust. Need teenused, mida osutatakse turul struktureeritud viisil ja tasu eest, on igal juhul majandustegevus. Ei saa vaidlustada asjaolu, et juhul kui artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusi teostasid mitteäriilised üksused, said need üksused kinnisvara, milles selliseid tegevusi teostati, ICI-st vabastamise korral kasu, eeldusel et ringkirja minimaalsed tingimused olid täidetud. Äriüksused ei saanud sama maksuvabastust, isegi kui nad tegid samu tegevusi ja vastasid ringkirjas sätestatud filmide liigi tingimustele.

- (121) Sellest tulenevalt järeldeb komisjon, et artikli 7 lõike 1 punkti i alusel antud vabastus ICI-st enne dekreetseadusega nr 1/2012 kehtestatud muudatusi kaldus kõrvale alussüsteemist ja see kujutas endast valikulist meedet kohtupraktika tähenduses.

c) Põhjendamine maksusüsteemi olemuse ja üldskeemi alusel

- (122) Kuna komisjon leiab, et kõnealune maksuvabastus on valikuline, peab ta kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga otsustama, kas see vabastus on põhjendatud süsteemi, mille osa see on, olemuse ja üldskeemi alusel. Meede, mis kaldub kõrvale üldise maksusüsteemi kohaldamisest, võib olla põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldskeemi alusel, kui asjakohane liikmesriik suudab tõendada, et meede tuleneb otseselt riigi maksusüsteemi alus- või juhtpõhimõtetest.

- (123) Itaalia ametivõimud, keda toetasid 78 huvitatud isikut, leiavad, et ICI-st vabastamine esindab Itaalia maksusüsteemi juhtpõhimõtete kohaldamist. Nende sõnul järgib suure sotsiaalse väärtusega ning avalikku huvi teenivate tegevuste diferentseeritud kohtlemine maksusüsteemi loogikat. Selline tegevus lähtub solidaarsuse põhimõttest, mis on nii riikliku kui ka liidu õiguse aluspõhimõte. Lisaks on asjaomastel mitteäriilistel üksustel riigiga ühised sotsiaalsed erifunktsioonid. ICI-st vabastamise põhjendus põhineb Itaalia põhiseaduse artiklitel 2 ja 3, mis nõuavad poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalse solidaarsuse kohustuste täitmist kodanike ees, ning artiklil 38, milles kehtestatakse sotsiaalhoolekandeõigus inimestele, kellel ei ole vajalikke elatusvahendeid.
- (124) Selles küsimuses leiab komisjon, et Itaalia ametivõimud ei ole tõestanud, et kõnealune meede tuleneb otseselt Itaalia maksusüsteemi alus- või juhtpõhimõtetest. Itaalia põhiseaduse artiklid, millele Itaalia viitas, ei osuta tegelikult ühelegi Itaalia maksusüsteemi juhtpõhimõttele, vaid üksnes sotsiaalse solidaarsuse üldpõhimõtetele.
- (125) Teiseks märgib komisjon, et riigi meetmete eesmärk ei ole piisav, et välistada selliste meetmete abiks liigitamine aluslepingu artikli 107 tähenduses⁽⁴⁸⁾. Nagu kohus on ka mitmel juhul otsustanud, ei eristata ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 riigiabi põhjuseid või eesmärke, vaid määratletakse need seoses selle mõjudega⁽⁴⁹⁾. Eespool kirjeldatu valguses märgib komisjon lisaks, et sotsiaalne eesmärk ja avalikku huvi teenivate tegevuste teostamine ei ole piisav, et välistada kõnealuse meetme liigitamine riigiabiks.
- (126) Kolmandaks märgib komisjon veel sarnaselt varasema avaldusega, et meede, mis loob vabastuse üldise maksusüsteemi kohaldamisest, võib olla õigustatud, kui see tuleneb otseselt (aluseks oleva) maksusüsteemi, käesoleval juhul ICI, alus- või juhtpõhimõtetest. Siinjuures, nagu on märgitud komisjoni teatise (riigiabi eeskirjade
- kohaldamise kohta seoses äritegevuse otsese maksustamise meetmetega)⁽⁵⁰⁾ punktis 26, tuleb eristada ühest küljest teatavale maksuskeemile määratud väliseid eesmärke (eelkõige sotsiaalsed või piirkondlikud eesmärgid) ning teisest küljest eesmärke, mis tulenevad maksusüsteemist endast. Sel põhjusel ei saa maksuvabastustes, mis tulenevad aluseks oleva maksusüsteemiga mitte-seotud eesmärkidest, jätta arvestamata aluslepingu artikli 107 lõike 1 nõudeid⁽⁵¹⁾. Kõnealuse maksusüsteemi peamine eesmärk on koguda tulu riigi kulude rahastamiseks⁽⁵²⁾, maksustades kinnisvara omamist. Seega leiab komisjon, et ICI-st vabastamise alla kuuluvate üksuste sotsiaalsed eesmärgid ei kuulu ICI maksusüsteemi ja seega ei saa neile tugineda meetme selektiivsuse põhjendamiseks *prima facie*.
- (127) Neljandaks on vastavalt kohtupraktikale⁽⁵³⁾ vaja selle otsustamisel, kas meede on põhjendatud riikliku maksusüsteemi, mille osa see on, olemuse või üldskeemi alusel, teha kindlaks mitte üksnes see, kas meede moodustab lahutamatu osa asjaomasel liikmesriigis kohaldatava maksusüsteemi kesksetest põhimõtetest, vaid ka see, kas see on kooskõlas järjepidevuse ja proportsionaalsuse põhimõtetelega. Arvestades siiski, et kõnealune meede ei tulene otseselt aluseks oleva maksusüsteemi aluspõhimõtetest, leiab komisjon, et on üleliigne analüüsida Itaalia kehtestatud kontrollisüsteemi mitteäriiliste üksuste ICI-st vabastamise tingimuste järgimise tagamiseks, mida on kirjeldanud Itaalia ametivõimud. Igal juhul ei ole kõnealuse meetmega kehtestatud mitteäriiliste üksuste diferentseeritud maksustamislahendus maksusüsteemi loogika seisukohast ei vajalik ega proportsionaalne.
- (128) Punktide 122 kui 127 alusel järeldeb komisjon, et kõnealuse maksumeetme valikulisus ei ole põhjendatav maksusüsteemi loogikaga. Seepärast tuleb vaidlustatud meedet pidada eriotstarbelise tegevusega tegelevatele mitteäriilistele üksustele valikulist eelist andvaks.

⁽⁴⁸⁾ Otsus liidetud kohtuasjades C-78/08 kuni C-80/08: Paint Graphos, punkt 67; vt ka otsus kohtuasjas C-487/06: British Aggregates vs. komisjon, EKL 2008, lk I-10505, punkt 84 ja seal tsiteeritud kohtupraktika.

⁽⁴⁹⁾ Otsus kohtuasjas C-487/06: British Aggregates vs. komisjon, EKL 2008, lk I-10505, punkt 85.

⁽⁵⁰⁾ EÜT C 384, 10.12.1998, lk 3.

⁽⁵¹⁾ Liidetud kohtuasjad C-78/08 kuni C-80/08 Paint Graphos, punkt 70.

⁽⁵²⁾ Vt komisjoni teatise (riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes) punkt 26.

⁽⁵³⁾ Liidetud kohtuasjad C-78/08 kuni C-80/08 Paint Graphos, punktid 73 ja järgmised.

6.2.4. Mõjud liikmesriikidevahelisele kaubandusele ja konkurentsi moonutamine

(129) Aluslepingu artikli 107 lõige 1 keelab abi, mis mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutab või ohustab moonutada konkurentsi. Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale⁽⁵⁴⁾ peab komisjon riikliku meetme riigiabiks liigitamiseks tegema kindlaks mitte selle, et kõnealusel abil on tegelik mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele ning et konkurents on tegelikult moonutatud, vaid üksnes uurima, kas abi suudab sellist kaubandust mõjutada ja konkurentsi moonutada. Tuleb samuti märkida, et selle otsustamiseks, kas liigitada abikava riigiabiks, ei ole, nagu on selgitatud punktis 107 eespool, vaja tõendada, et kava alusel antud kogu individuaalne abi liigitub riigiabiks aluslepingu artikli 107 lõike 1 alusel. Selleks et järeldada, et kava sisaldab abielemente artikli 107 lõike 1 tähenduses, piisab abikava rakendamise ajal tekkivatest olukordadest, mis kujutavad endast abi.

(130) Rääkides täpsemalt tingimusest, et liikmesriikidevaheline kaubandus peab olema mõjutatud, siis järeldub kohtupraktikast, et abi andmist liikmesriigi poolt maksusoodustuse vormis osadele maksustatavatele isikutele tuleb pidada tõenäoliselt kaubandust mõjutavaks ning sellest tulenevalt tingimusele vastavaks, kui sellised maksustatavad isikud tegelevad majandustegevusega sellise kaubanduse valdkonnas või on mõeldav, et nad konkureerivad ettevõtjatega, mis asuvad teistes liikmesriikides⁽⁵⁵⁾. Pealegi, kui liikmesriigi antud abi tugevdab ettevõtja positsiooni võrreldes teiste ettevõtjatega, kes konkureerivad liidusiseses kaubanduses, peab järeldama, et abi mõjutab viimati nimetatuid. Pealegi ei ole vaja abisaaval ettevõtjal endal liidusiseses kaubanduses osaleda. Kui liikmesriik annab ettevõtjale abi, võib selle tegevus kodumaisel turul selle tulemusena säilida või suurenedada, mistõttu on teistes liikmesriikides asutatud ettevõtjate võimalused selles liikmesriigis turule tulla väiksemad.

(131) Seoses konkurentsi moonutamise tingimusega tuleks meeles pidada, et põhimõtteliselt moonutab abi, mille

⁽⁵⁴⁾ Otsused kohtuasjas C-372/97: Itaalia vs. komisjon, EKL 2004, lk I-3679, punkt 44; kohtuasjas C-148/04: Unicredito Italiano, EKL 2005, lk I-11137, punkt 54; kohtuasjas C-222/04: Cassa di Risparmio di Firenze, EKL 2006, lk I-289, punkt 140; liidetud kohtuasjades C-78/08 kuni C-80/08: Paint Graphos, veel avaldamata, punkt 78; kohtuasjas T-303/10: Wam Industriale Spa vs. komisjon, veel avaldamata, punktid 25 ja järgmised.

⁽⁵⁵⁾ Vt otsused kohtuasjas C-88/03: Portugal vs. komisjon, punkt 91, ja kohtuasjas C-172/03: Heiser, EKL 2005, lk I-1627, punkt 35; kohtuasjas C-494/06 P: komisjon vs. Wam, EKL 2009, lk I-3639, punkt 51.

eesmärk on vabastada ettevõtja kuludest, mida tal tavaliselt tuleks igapäevase halduse või tavategevuse raames tasuda, konkurentsi tingimusi⁽⁵⁶⁾.

(132) Itaalia ametivõimud ei esitanud sellega seoses ühtegi märkust. Osa 78-st huvitatud isikust leiab, et ICI-st vabastamine ei suuda avaldada olulist mõju kaubandusele ega konkurentsi moonutamisele, arvestades abikavaga toetatavate isikute eriomadusi ning viisi, kuidas nad teostavad maksust vabastamise aluseks olevaid tegevusi.

(133) Komisjon ei saa nõustuda nende huvitatud isikute esitatud seisukohtadega, mille kohaselt kõnealusel vabastus, mida antakse kohalikul tasandil tegutsevatele mitteäriksustele üksustele, ei põhjustanud olulist mõju kaubandusele ega moonutanud konkurentsi. Kindlalt välja kujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole kaubanduse negatiivseks mõjutamiseks vaja tegelikult midagi rohkemat kui kindlaks teha, et eelisseisus ettevõtja tegutseb turul, mis on avatud konkurentile (kaupade import või eksport või teenuste riikidevaheline osutamine)⁽⁵⁷⁾. See ei ole oluline, kas mõjutatud turud on kohalikud, piirkondlikud, riiklikud või liiduülelised. Otsustav ei ole sisuliselt või geograafiliselt asjakohaste turgude määramine, vaid pigem võimalik kahjulik mõju liidusisesele kaubandusele. Abi suhteliselt väike summa või abi saava ettevõtja suhteline väiksus ei välista võimalust, et liidusisest kaubandust võidakse mõjutada⁽⁵⁸⁾. Õigupoolest ei välista ei abisumma tühisus ega eelisseisus ettevõtja väiksus abi esinemist⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Vt otsus kohtuasjas C-156/98: Saksamaa vs. komisjon, EKL 2000, lk I-6857, punkt 30, ning Heiser, punkt 55.

⁽⁵⁷⁾ Vt otsus kohtuasjas T-298/97: Alzetta, EKL 2000, lk II-2319, punktid 93 ja järgmised.

⁽⁵⁸⁾ Vt otsus kohtuasjas C-142/87: Belgia vs. komisjon, EKL 1990, lk I-959, Tubemeuse, punkt 43; otsus liidetud kohtuasjades C-278/92 kuni C-280/92: Hispaania vs. komisjon, EKL 1994, lk I-4103, punkt 42, ning kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, EKL 2003, lk I-7747, punkt 81.

⁽⁵⁹⁾ Otsus kohtuasjas T-171/02: Sardiinia vs. komisjon, EKL 2005, lk II-2123, punktid 86 ja järgmised; kohtuasjas C-113/00: Hispaania vs. komisjon, EKL 2002, lk I-7601, punkt 30; kohtuasjas T-288/97: Friuli Venezia Giulia vs. komisjon, EKL 2001, lk II-1169, punktid 44 ja 46.

- (134) Käesoleval juhul märgib komisjon, et vähemalt osa sektoritest, mis vabastati ICI-st, nagu majutus ja tervishoid, olid ja on tõepoolest avatud liidusisesele konkurentsile ja kaubandusele. Kõnealuse meetmega seoses leiab komisjon, et kohtupraktikas sätestatud tingimused on täidetud, kuna meede annab eelise asjaomaste üksuste tegevuse rahastamisele, vabastades need üksused kuludest, mida nad tavaolukorras oleksid pidanud kandma. Seetõttu võib meede konkurentsi moonutada.
- (135) Sellest tulenevalt järeldeb komisjon, et kõnealune meede võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 6.2.5. *Järeldus vaidlustatud meetme liigitamise kohta*
- (136) Eespool kirjeldatu alusel järeldeb komisjon, et kõnealune meede vastab aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud tingimustele ning seega tuleks seda pidada riigiabiks.
- 6.2.6. *Meetme liigitamine uueks abiks*
- (137) Menetluse algatamise otsuses leidis komisjon, et ICI-st vabastamine seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel oli uus abi. ICI maks omavalitsusüksustele makstava iga-aastase maksuna kehtestati 1992. aastal. Sellest ei teatatud komisjonile ning komisjon ei ole seda heaks kiitnud. Vabastust kohaldati mitmesuguste tegevuste suhtes, mis olid selle kehtestamise ajal konkurentsile avatud.
- (138) Itaalia leiab, et komisjoni lähenemine menetluse algatamise otsuses ei ole õige ning et juhul, kui ICI-st vabastamist peetakse abiks, tuleks see liigitada olemasolevaks abiks. Itaalia on seisukohal, et ICI on varasemate kinnisvaramaksude loogiline õiguslik edasiarendus, millega tagatakse vormiline ja sisuline järjepidevus. Suure sotsiaalse väärtusega eriotstarbelisteks tegevusteks kasutatava kinnisvara vabastamine maksust on olnud kõikide alates 1931. aastast kehtestatud kinnisvaramaksude põhi-komponent juba ammu enne EMÜ asutamislepingu jõustumist.
- (139) Itaalia ametivõimud väidavad lisaks, et komisjoni vastused kaebuse esitajatele seoses ICI-st vabastamisega, millest Itaaliat mitteametlikult teavitati, on tekitanud mitteametlikult üksustes õiguspärase ootuse ICI-st vabastamise kokkusobivuse suhtes liidu õigusega.
- (140) Itaalia esitas enne ICI-d kehtinud kinnisvaramaksude üksikasjaliku kirjelduse. 1931. aastal kehtestas Itaalia kohaliku rahanduse ühtses aktis konkreetseid ja üldised parandusmaksud. Sellest tulenevalt kehtestati 1963. aastal 5. märtsi 1963. aasta seadusega nr 246 hoonestatud alade kallinemise maks. Viimaks kehtestati presidendi 26. oktoobri 1972. aasta dekreediga nr 643 kinnisasja kallinemise maks (nn INVIM). Kinnisasja väärtuse kallinemist võeti arvesse konkreetsete ja üldiste parandusmaksude arvutamisel. Sarnaselt käsitleti 1963. aasta maksuga hoonestatud alade kapitalitulu. Sellist kapitalitulu maksustati ka omandi üleviimise tehingu puhul elavate inimeste vahel ning üldiselt kinnisvara omamise iga kümnenda aasta lõpus. 1972. aastal kehtestatud INVIM asendas nii 1931. kui 1963. aasta makse. INVIM-i alusel olid maksustatavad isikud omandi üleviija või (tasuta) ülevõtja ning igal juhul pidi maksu maksuma iga kümne aasta tagant. INVIM tühistati ICI kehtestamisega. Itaalia sõnul näitab see analüüs tihedat järjepidevust eri kinnisvaramaksu vahendite vahel alates 1931. aastast. Lisaks märgib Itaalia, et kinnisvaramaksust vabastamise eeskirjad on alati arvesse võtnud tegevuse liiki, mida vabastust saavad üksused teostavad. Asjaolu, et maksuvabastuse saajate kategooriad on aastate jooksul laienenud, tuleneb lihtsalt asjaolust, et sotsiaalseid huve teenivate tegevustega tegelevate üksuste hulk on suurenenud.
- (141) Komisjon ei pea Itaalia ametivõimude väiteid õigeks. Esiteks toob komisjon välja, et ICI erineb täielikult varasematest kinnisvaramaksudest, mida see asendab. Igal juhul on ICI ja varasemate kinnisvaramaksude vahel mitu olulist erinevust seoses maksustatavate isikute, maksubaasi ja sündmustega, mis tekitavad kohustuse neid makse maksta. Näiteks arvatati kuni ICI kehtestamiseni kinnisvaramakse kinnisvara kapitalitulu alusel, samas kui ICI arvutati kinnisvara katastriväärtuse alusel. Lisaks, kui INVIM-i pidi maksma üleandja või (tasuta) ülevõtja, peab ICI-d maksma iga füüsiline või juriidiline isik, kellel on kinnisvara. Lisaks, kui INVIM-i maksti tavaliselt kord kümne aasta jooksul, siis ICI-d tuli tasuda iga aasta.

Eespool kirjeldatu alusel leiab komisjon, et aja jooksul tehtud muudatused ning eriti ICI seadus mõjutavad algse abikava tegelikku sisu ja seda ei saa sellest eraldada, nii et algne kava on muudetud uueks abikavaks⁽⁶⁰⁾. Komisjonil ei ole põhjust vaadata üle menetluse algatamise otsuses sätestatud seisukohta ning ta kinnitab, et ICI-st vabastamine kujutab endast uut abi.

(142) ICI meetme väidetava lubamise kohta märgib komisjon, et komisjon ega nõukogu pole kunagi kõnealust abi heaks kiitnud. Kui nad seda oleksid teinud, peetaks abi olemasolevaks abiks vastavalt määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punkti b alapunktile ii. Komisjoni esialgset hinnangut sisaldavaid kirju, mis saadeti kaebuse esitajatele haldusmenetluse raames enne menetluse algatamise otsust, ei saa siiski võrdsustada komisjoni otsusega. Meedet saab pidada olemasolevaks abiks artikli 1 punkti b alapunkti ii tähenduses õigupoolest üksnes siis, kui see on juba heaks kiidetud komisjoni või nõukogu selgesõnalise otsusega. Igal juhul vaidlustasid kaks kaebuse esitajat kaebuse esitajatele 15. veebruaril 2010 saadetud kirja Üldkohtus ning see ei saanud lõplikus; kohtumenetlus lõpetati üksnes pärast menetluse algatamise otsust. Sellest tulenevalt järeldab komisjon, et komisjoni või nõukogu otsuse puudumise korral ei saa kohaldada määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punkti b alapunkti ii. Seepärast ei saa kõnealust abi pidada olemasolevaks abiks, vaid vastupidi – see on uus abi.

6.2.7. Kokkusobivus siseturuga

(143) Menetluse algatamise otsuses leidis komisjon, et kõnealune abikava ei kvalifitseeru ühekski ELi aluslepingu artikli 107 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandiks ning et Itaalia ametivõimud ei olnud tõestanud, et abi võiks kuulutada siseturuga kokkusobivaks aluslepingu artikli 106 lõike 2 alusel.

(144) Menetluse käigus ei esitanud Itaalia ametivõimud ühtegi argumenti, mis oleks näidanud, et artikli 107 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 106 lõikes 2 sätestatud erandeid saab kohaldada kõnealuse abikava suhtes. Osa 78-st huvitatud isikust leidis, et kava on siseturuga kokkusobiv artikli 106 lõike 2 ja artikli 107 lõike 3 punkti c alusel. Nende arvates on vabastus vajalik avalikust huvist lähtuvate solidaarsuse põhimõtte alusel elluviidavate tegevuste jaoks. Kaks kaebuse esitajat leiavad, et ükski aluslepingus sätestatud erand ei ole kohaldatav.

(145) Komisjon leiab, et artikli 107 lõikes 2 sätestatud erandid, mis käsitlevad sotsiaalset laadi abi, mida antakse individuaalsetele tarbijatele, looduskatastroofide või erakorraliste juhtumite kahju hüvitamiseks ning Saksamaa Liiduvabariigi teatavates piirkondades antavat abi, ei ole käesoleval juhul kohaldatavad.

(146) Sama kehtib artikli 107 lõike 3 punktis a sätestatud erandi kohta, mis kiidab heaks abi majandusliku arengu edendamiseks piirkondades, kus elustandard on ebatavaliselt madal või kus on tõsine tööpuudus, ning artiklis 349 osutatud piirkondades, arvestades nende struktuurset, majanduslikku ja sotsiaalset olukorda. Samuti ei saa kõnealust meetet pidada ühist Euroopa huvi teeniva olulise projekti täitmist edendavaks ega Itaalia majanduse tõsist häiret kõrvaldavaks, nagu on sätestatud artikli 107 lõike 3 punktis b.

(147) Artikli 107 lõike 3 punkti c kohaselt võib pidada teatava majandustegevuse arengu edendamist kokkusobivaks siseturuga, kui see ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega. Komisjon ei saanud siiski faktilist teavet, mis võimaldaks tal hinnata, kas uuritava meetmega antud maksuvabastus oli seotud erinvesteeringutega või projektidega, millel on õigus saada abi ELi eeskirjade ja suuniste alusel, või on

⁽⁶⁰⁾ Otsus liidetud kohtuasjades T-195/01 ja T-207/01: Gibraltar valitsus vs. komisjon, EKL 2002, lk II-2309, punkt 111.

see muul viisil otseselt kokkusobiv artikli 107 lõike 3 punktiga c. Seepärast ei saa komisjon nõustuda kolmandate isikute seisukohaga, mille kohaselt on meede siseturuga kokkusobiv artikli 107 lõike 3 punkti c alusel lähtuvalt vajadusest lubada mitteärilistel üksustel tegeleda tegevustega, mis põhinevad solidaarsuse põhimõttel ja on suure sotsiaalse funktsiooniga. Eelkõige, ning arvestades eelise olemust, mis on seotud lihtsalt kinnisvara olemisest eest makstava maksu tasemega, ei ole võimalik kehtestada, et see on kõikidel üksikjuhtudel vajalik ja proportsionaalne ühist huvi teeniva eesmärgi saavutamiseks. Sellest tulenevalt leiab komisjon, et asjaomast meedet ei saa pidada siseturuga kokkusobivaks ühegi artikli 107 lõike 3 punktis c põhineva suunise alusel.

(148) Artikli 107 lõike 3 punkt d sätestab, et kultuuri ja kultuuripärandi säilitamise edendamiseks antav abi, kui niisugune abi ei kahjusta kaubandustingimusi ja konkurentsi liidus määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, võib pidada kokkusobivaks siseturuga. Menetluse algatamise otsuses leidis komisjon, et juhul kui üksused, näiteks mitteärilised üksused, tegelevad eranditult haridusliku, kultuurilise ja lõõgastusliku tegevusega, ei ole võimalik *a priori* välistada, et nende eesmärk on edendada kultuuri ja kultuuripärandi säilitamist, ning et nad võivad seega kuuluda artikli 107 lõike 3 punkti d kohaldamisalasse. Siiski ei esitanud Itaalia ega ükski huvitatud isik komisjonile mingit teavet, mis oleks tõestanud teatavate üksuste korral kõnealuse meetme kokkusobivust siseturuga artikli 107 lõike 3 punkti d alusel⁽⁶¹⁾. Siinjuures teeb ka eelise olemus võimatuks pidada abi kõikidel üksikjuhtudel vajalikuks ja proportsionaalseks.

(149) Lisaks ei välistanud komisjon menetluse algatamise otsuses, et osa kõnealuse meetme alusel abi saavaid tegevusi võivad kuuluda Itaalia seaduse järgi üldist majanduslikku huvi teenivateks teenusteks kooskõlas aluslepingu artikli 106 lõikega 2 ja Altmarki kohtupraktikaga. Osa huvitatud isikutest leidis, et komisjon peaks hindama meedet artikli 106 lõike 2 alusel, kuid ei esitanud analüüsi jaoks asjakohast teavet. Kaks huvitatud isikut leiavad, et meede

ei vasta Altmarki kohtupraktika kriteeriumidele. Arvestades siiski, et ei Itaalia ega huvitatud isikud ei esitanud mingit teavet, mis võimaldaks komisjonil hinnata meedet artikli 106 lõike 2 alusel, järeldeb komisjon, et ei ole võimalik kindlaks teha, kas mõni kõnealustest tegevustest on nimetatud artikli alusel liigitatav üldist majandushuvi teenivaks teenuseks. Jällegi ei ole võimalik kindlaks teha, kas igal üksikjuhul on abi vajalik ja proportsionaalne avalike teenuste kohustuste või üldist majanduslikku huvi teenivate teenuste osutamisel tekkinud kulude katmiseks.

(150) Eespool kirjeldatud arvestades järeldeb komisjon, et kõnealune abikava on siseturuga kokkusobimatu.

6.3. Tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4

(151) Menetluse algatamise otsuses leidis komisjon, et asjaomase meetme näol on ilmselt tegemist riigiabiga. Alljärgnevas jaos uurib komisjon, kas tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 kujutab endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(152) Itaalia ametiasutuste selgituse kohaselt sisaldab tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 2 mittetäielikku loetelu parameetritest, mida võib võtta arvesse⁽⁶²⁾ üksuse tegevuse on ärilise laadi hindamisel. Kui üks või mitu kõnealust tingimust on täidetud, ei tähenda see, et üksus kaotab automaatselt oma mitteärilise staatuse (kuna nimetatud parameetreid ei saa käsitada õiguslike eeldustena), vaid pigem viitab see üksuse tegevuse potentsiaalselt ärilisele laadile. Seoses tsiviilõigusliku staatusega vaimulike institutsioonidega viitas Itaalia maksuameti 12. mai 1998. aasta ringkirjale nr 124/E, milles on selgitatud, et vaimulikud institutsioonid saavad kasutada mitteärilistele üksustele võimaldatavaid maksustamislahendusi üksnes siis, kui ärilise tegevuse teostamine ei ole nende põhieesmärk. Igal juhul peavad tsiviilõigusliku staatusega vaimulikud institutsioonid pidama esmatahtsaks peamiselt ideeliste veendumustega seotud institutsionaalset tegevust.

⁽⁶¹⁾ Oma tähelepanekutes seoses kolmandate isikute märkustega väitsid Itaalia ametivõimud, et aluslepingu artikli 107 lõike 3 punkt d oleks kohaldatav teoorias üksnes teatavate artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevuste suhtes. Ometi ei esitanud selle tõestamiseks ühegi täiendavat argumenti.

⁽⁶²⁾ Vt joonealune märkus 12.

Seepärast välistatakse tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4 üksnes sama artikli lõigete 1 ja 2 kohaste konkreetsete aja ja äritegevusega seotud parameetrite kohaldamine vaimulike institutsioonide ja amatöörspordiklubide suhtes, kuid mitte võimalus, et need üksused kaotavad oma mitteärilise staatuse.

(153) Itaalia ametiasutused rõhutasid, et meetme eesmärk on säilitada riikliku olümpiakomitee (CONI) ainupädevus amatöörspordiklubide ja siseministeeriumi ainupädevus vaimulike institutsioonide valdkonnas.

(154) Eelkõige seoses vaimulike institutsioonidega on 20. mai 1985. aasta seadusega nr 222 (millega rakendatakse Itaalia ja Püha Tooli vahelisi rahvusvahelisi kokkuleppeid) muu hulgas reguleeritud siseministeeriumile antud volitused. Itaalia rõhutas, et siseministeeriumil on ainupädevus nii vaimulike institutsioonide tsiviilõigusliku staatuse tunnustamisel kui ka sellise staatuse tühistamisel⁽⁶³⁾. Seega kinnitatakse tulumaksuseaduse artikli 149 lõikes 4 kõnealust ainupädevust, välistades vaimulike institutsioonide tsiviilõigusliku staatuse kaudse tühistamise maksuhalduri poolt. Kui siseministeerium tühistab vaimuliku institutsiooni tsiviilõigusliku staatuse, kaotab viimane mitteärilise üksuse staatuse ega saa enam kasutada mitteäriliste üksuste suhtes kohaldatavaid maksustamislahendusi. Presidendi dekreeidi nr 361/2000 kohaselt kontrollib siseministeerium prefektide kaudu ka seda, kas vaimulikud institutsioonid täidavad jätkuvalt nõudeid oma tsiviilõigusliku staatuse säilitamiseks.

(155) Seoses amatöörspordiklubidega kinnitas Itaalia, et CONI on ainus üksus, kes saab kontrollida, kas klubid teostavad ka tegelikult sporditegevusi. Ühtlasi selgitasid Itaalia ametiasutused, et amatöörspordiklubid võivad kaotada oma mitteärilise staatuse juhul, kui CONI leiab, et nad ei viia ellu amatöörsporditegevusi. Amatöörspordiklubid peavad esitama oma maksuandmed spetsiaalsel vormil EAS⁽⁶⁴⁾. Kui amatöörspordiklubid ärilise tegevusega aga ei tegele, ei pea nad nimetatud vormi esitama. Eespool

kirjeldatud arvesse võttes on Itaalia ametiasutused võtnud kasutusele asjakohased vahendid amatöörspordiklubide tegevuse kontrollimiseks, sealhulgas maksude tasumise seisukohast.

(156) Samuti selgitas Itaalia, et kui maksuhaldur avastab, et vaimulikud institutsioonid ja amatöörspordiklubid tegelevad peamiselt ärilise tegevusega, teavitavad nad sellest viivitamata siseministeeriumi või CONI-t. Siseministeerium ja CONI viivad läbi oma kontrollid vastavalt neile antud seadusjärgsete volitustega. Samaaegselt tagab maksuhaldur asjaomase mitteärilise üksuse maksudeklaratsiooni korrigeerimise ja nõuab maksustamisel tekkinud vahe sisse.

(157) Itaalia ametiasutused kinnitasid, et mitteäriliste üksuste maksukontrolli tõepoolest teostatakse⁽⁶⁵⁾. Sellega seoses andis maksuamet hiljuti välja mitteärilisi üksusi käsitlevad spetsiaalsed tegevusjuhised oma piirkondlikele büroodele⁽⁶⁶⁾. Siseministeerium on vaimulikke institutsioone mitmel korral ka *ex officio* kontrollinud, kuid ei ole teinud kindlaks ühtegi staatuse kuritarvitamise juhtumit.

(158) Eespool kirjeldatud arvesse võttes on komisjon seisukohal, et on olemas õigusaktid vaimulike institutsioonide ja amatöörspordiklubide mitteärilise staatuse kuritarvitamise tõhusaks ennetamiseks või tõkestamiseks. Samuti on Itaalia ametiasutused tõestanud, et pädevad asutused teostavad oma kontrolliõigusi ning et nii vaimulikud institutsioonid kui ka amatöörspordiklubid võivad kaotada oma mitteärilise staatuse, kui nad tegelevad peamiselt ärilise tegevusega. Seega võivad vaimulikud institutsioonid ja amatöörspordiklubid kaotada õiguse kasutada mitteärilistele üksustele üldiselt võimaldatavaid maksustamislahendusi. Sellest tulenevalt ei ole tegemist n-ö alalise mitteärilise staatuse süsteemiga, nagu väitsid kaebuse esitajad. Pelgalt asjaoluga, et tsiviilõigusliku staatusega vaimulike institutsioonide ja amatöörspordiklubide kontrollimisel kohaldatakse erimenetlusi, ei kaasne iseenesest eelist.

⁽⁶³⁾ Eelkõige tühistamise kohta vt 20. mai 1985. aasta seaduse nr 222 artikkel 19.

⁽⁶⁴⁾ Vt 29. novembri 2008. aasta seaduse nr 185 artikkel 30. Vt ka maksuameti 9. aprilli 2009. aasta ringkiri nr 12/E ja maksuameti direktori 2. septembri 2009. aasta otsus.

⁽⁶⁵⁾ 2010. ja 2011. aastal teostas Itaalia mitteäriliste üksuste puhul 2 030 kontrolli ja andis välja 5 086 maksuteadet.

⁽⁶⁶⁾ Vt maksuameti 16. aprilli 2010. aasta ringkiri nr 20/E.

(159) Seepärast järeldeb komisjon, et tulumaksuseaduse artikli 149 lõikega 4 ei anta vaimulikele institutsioonidele ega amatöörspordiklubidele mingit valikulist eelist. Seega ei ole kõnealuse meetme puhul tegemist riigiabiga aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

6.4. Vabastus IMU-st

(160) Pärast seda kui Itaalia ametiasutuste taotlusel kehtestati IMU – uus munitsipaalne kinnisvaramaks, millega asendati varasem munitsipaalne kinnisvaramaks ICI – ning võttes arvesse kaebuse esitajate märkusi kõnealuse uue seaduse kohta, nõustus komisjon kontrollima, kas eriotstarbelist tegevust teostavatele mitteäriilistele üksustele antud uus vabastus IMU-st on kooskõlas riigiabi eeskirjadega. Sellest tulenevalt hindab komisjon, kas kõnealune IMU-st vabastamine kujutab endast riigiabi artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(161) Komisjon märgib, et alates dekreetseaduse nr 1/2012 (mis muudeti seaduseks nr 27/2012) jõustumise kuupäevast kohaldatakse seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punkti i kohast maksuvabastust mitteäriilistele üksustele kuuluva kinnisvara suhtes üksnes juhul, kui seal loetletud tegevusi teostatakse mitteäriilistel alustel. Sätteid, mis käsitlevad hoonete kasutamist mitmel otstarbel – nii juhul, kui hoone osad on oma funktsiooni ja tulu poolest sõltumatud, kui ka siis, kui asjaomased üksused peavad esitama vastava deklaratsiooni –, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013.

(162) Komisjoni arvamuse kohaselt on uutes eeskirjades täpsustatud, et maksuvabastuse saab anda ainult juhul, kui äriilist tegevust ei toimu. Seepärast ei ole ICI-d käsitleva õigusaktiga tekitatud segaolukorrad, mille puhul mõnes maksuvabastuse õigusega hoonetes teostati äriilisi tegevusi, enam võimalikud.

(163) Üldiselt sõltub majandustegevuse mõiste tõlgendus muu hulgas konkreetsetest asjaoludest, sellest, kuidas riik on tegevuse korraldanud, ning sellise korraldamise kontekstist. Selleks et teha liidu kohtupraktika põhjal kindlaks

tegevuse mitteäriiline olemus, tuleb uurida asjaomase tegevuse laadi, eesmärki ja seda reguleerivaid eeskirju. Asjaolu, et teatavad tegevused võib liigitada sotsiaalseks, ei ole iseenesest piisav nende majandusliku laadi välisdamiseks. Euroopa Kohus on aga tunnistanud ka seda, et teatavaid üksnes sotsiaalse funktsiooniga tegevusi võib käsitada mittemajanduslikena, eriti riigi põhiülesannete ja vastutusaladega tihedalt seotud sektorites.

(164) Sellest hoolimata peab komisjon IMU puhul esmatahtsaks teha kõigepealt kindlaks, kas Itaalia õigusaktides sätestatud kriteeriumid selliste tegevuste äriilise laadi välisdamise kohta, mille puhul on õigus saada vabastus IMU-st, on kooskõlas liidu õiguse kohase mittemajandustegevuse mõistega.

(165) Nagu on kirjeldatud eespool punktis 82 ja järgnevates punktides, kiitsid Itaalia ametiasutused seoses sellega hiljuti heaks dekreetseaduse nr 1/2012 artikli 91a lõikes 3 sätestatud rakendusaktid. Majandus- ja rahandusministeeriumi 19. novembri 2012. aasta määrusega on ette nähtud üldised ja konkreetsed nõuded, mille põhjal tehakse kindlaks, kas seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusi teostatakse mitteäriilistel alustel.

(166) Esiteks on ministri 19. novembri 2012. aasta määruse artikli 1 lõike 1 punktis p määratletud „mitteäriiliste aluste” mõiste. Institutsioonilisi tegevusi käsitletakse mitteäriilistel alustel toimuvatena juhul, kui a) need ei ole kasumit taotlevad; b) kooskõlas liidu õiguse põhimõtetega ei ole need oma laadilt teiste kasumit taotlevate turuosalistega konkureerivad ja c) nende puhul järgitakse solidaarsuse ja subsidiaarsuse põhimõtet. Siinkohal on punktis b esitatud nõue oluline kaitsemeede, sest sõnaselgelt liidu õigusele viidates tagatakse sellega üldiselt, et tegevus ei konkureeri teiste kasumit taotlevate turuosaliste tegevusega, mis on üks mittemajandustegevuse põhitunnus⁽⁶⁷⁾.

(167) Teiseks on määruse artiklis 3 määratletud üldised subjektiivsed tingimused, mis tuleb hõlmata mitteäriiliste üksuste põhikirja, et nende tegevus toimuks mitteäriilistel alustel. Nimetatud kriteeriumid on järgmised: a) mis tahes kasumi, tegevuse ülejäägi, vahendite, reserve või kapitali jaotamise, sealhulgas kaudse jaotamise keeld terve üksuse

⁽⁶⁷⁾ Otsus kohtasjas C-222/04: Cassa di Risparmio di Firenze, EKL 2006, lk 1-289, punktid 121–123.

tegutsemisaja jooksul, välja arvatud juhul, kui see on ette nähtud seadusega või kui selline jagamine toimub samasse struktuuri kuuluvate ja sama tegevust teostavate üksuste kasuks; b) igasugune kasum ja ülejääk tuleb reinvesteerida üksnes selliste tegevuste arendamiseks, mis aitavad institutsioonil saavutada oma sotsiaalse solidaarsuse eesmärgi, ja c) kui mitteäriline üksus likvideeritakse, tuleb tema vara üle anda mõnele teisele sarnast tegevust teostavale mitteärilisele üksusele, kui seaduses ei ole ette nähtud teisiti.

maksumusest. Samasse kategooriasse kuuluvaid ja sarnadele tingimustele vastavaid mitteärilisi üksusi käsitatakse samuti riikliku tervishoiusüsteemi lahutamatu osana⁽⁶⁸⁾. Võttes arvesse käesoleva juhtumi iseärasusi ning järgides liidu kohtupraktikas sätestatud põhimõtteid⁽⁶⁹⁾, teeb komisjon järelduse, et kuna Itaalia riiklik süsteem pakub kõikehõlmavat ravikindlustust, ei ole asjaomaste üksuste puhul, mis teostavad eespool kirjeldatud tegevusi ja vastavad kõikidele kohustuslikele nõuetele, tegemist ettevõtjatega.

- (168) Kolmandaks on määruse artiklis 4 täpsustatud täiendavad objektiivsed nõuded, mis peavad olema täidetud koos artiklites 1 ja 3 viidatud tingimustega, et ICI seaduse artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusi saaks käsitada mitteärilisel alusel toimuvana.
- (169) Konkreetselt hoolekande ja tervishoiuga seotud tegevuste kohta on määruses sätestatud, et sellised tegevused toimuvad mitteärilistel alustel siis, kui on täidetud vähemalt üks järgmistest tingimustest: a) tegevused on riigi poolt akrediteeritud ning neid teostatakse kas riigi, piirkondlike või kohalike asutustega sõlmitud lepingu või kokkuleppe põhjal ja need moodustavad osa riiklikust tervishoiusüsteemist või täiendavad seda ning teenuseid pakutakse kasutajatele tasuta või summa eest, mis katab üksnes osa teenuse osutamise üldisest maksumusest; b) kui tegevused ei ole akrediteeritud ja neid ei teostata lepingu või kokkuleppe põhjal, peab see toimuma tasuta või üksnes sümboolse tasu eest, mis ei tohi mingil juhul ületada poolt samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel teostatava samasuguse tegevuse keskmisest hinnast, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega.
- (170) Esimese tingimuse puhul märgib komisjon, et vastavalt Itaalia ametiasutuste selgitustele peavad asjaomased üksused maksuvabastuse saamiseks moodustama lahutamatu osa riiklikust tervishoiusüsteemist, mis pakub kõikehõlmavat ravikindlustust ja lähtub solidaarsuse põhimõttest. Nimetatud süsteemis rahastatakse riiklikke haiglaid otse sotsiaalkindlustusmaksetest ja riigi muudest ressursidest. Kõnealused haiglad osutavad oma teenuseid kõikehõlmava ravikindlustuse raames tasuta või väikese tasu eest, mis katab ainult teatava osa teenuse tegelikust
- (171) Seoses teise tingimusega on määruses sätestatud, et tegevused tuleb ellu viia tasuta või sümboolse tasu eest. Tasuta osutatavaid teenuseid ei käsitata tavaliselt majandustegevusena. Eelkõige kehtib see juhul, kui teenuste pakkumisel ei konkureerita teiste turuosalistega, nagu on sätestatud määruse artiklis 1. Sama kehtib sümboolse tasu eest osutatavate teenuste puhul. Sellega seoses on tähtis tähele panna määruses sätestatud tingimust, mille kohaselt tasuta sümboolsena käsitamiseks ei tohi see olla seotud teenuse maksumusega. Ühtlasi nähakse määrusega ette, et kehtestatud piirmäär – mis moodustab poole samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel teostatava samasuguse tegevuse keskmisest hinnast – tohib kasutada üksnes maksuvabastuse õiguse välistamiseks (nagu viitavad sõnad „mingil juhul“). See ei tähenda aga, et teenuseosutajatel, kes küsivad sellest piirmäärast väiksemat hinda, on õigus maksuvabastusele. Tingimusel, et sotsiaalabi- ja tervishoiuvaldkonnas teostatavad tegevused vastavad ka määruse artiklites 1 ja 3 viidatud üldistele ja subjektiivsetele nõuetele, teeb komisjon seepärast järelduse, et selliste tegevuste puhul, kui neid teostatakse kooskõlas kehtivate õigusaktides sätestatud põhimõtetega, ei ole tegemist majandustegevusega.
- (172) Haridustegevust käsitatakse mitteärilisel alusel toimuvana mitme konkreetse tingimuse täitmise korral. Eelkõige peab selline tegevus olema samaväärne riikliku haridusega ning kooli vastuvõtupoliitika ei tohi olla diskrimineeriv; kool peab võtma vastu ka puuetega õpilasi, kohaldama kollektiivlepinguid, olema üles ehitatud vastavalt kohaldatavatele normidele ning avaldama oma aruandeid. Peale selle peab tegevus toimuma kas tasuta või väikese tasu eest, mis katab ainult teatava osa teenuse tegelikust

⁽⁶⁸⁾ Vt eelkõige 30. detsembri 1992. aasta seadusandliku dekreedid nr 502 artikli 1 lõige 18.

⁽⁶⁹⁾ Vt otsus kohtuasjas T-319/99: FENIN vs. komisjon, EKL 2003, lk II-357, punkt 39, mida kinnitab ka otsus kohtuasjas C-205/03 P: FENIN vs. komisjon, EKL 2006, lk I-6295; otsus liidetud kohtuasjades C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01: AOK Bundesverband ja teised, EKL 2004, lk I-2493, punktid 45–55; vt ka otsus kohtuasjas T-137/10: CBI vs. komisjon, veel avaldamata.

maksumusest, võttes arvesse ka tasu ja maksumuse vahelise seose puudumist. Sellega seoses tuleb komisjon meelde, et kohtupraktika kohaselt ⁽⁷⁰⁾ ei käsitata üldiselt majandustegevusena kursusi, mida pakuvad teatavad asutused, mis moodustavad osa riiklikust haridussüsteemist ja mida rahastatakse täielikult või osaliselt riiklikest vahenditest. Asjaolu, et õpilased või nende vanemad peavad mõnikord tasuma õppe- või vastuvõtumaksu, mida kasutatakse süsteemi tegevuskulude katmiseks, ei mõjuta põhimõtteliselt riikliku hariduse mittemajanduslikku laadi, tingimusel et selline rahaline hüvitus katab ainult väikese osa teenuse tegelikust maksumusest ja seda ei saa seega käsitada tasuna osutatud teenuse eest. Nagu komisjon on tunnistanud ka oma teatistes Euroopa riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest makstava hüvitise suhtes ⁽⁷¹⁾, hõlmavad need põhimõtted lasteaedu, era- ja riiklike algkoole, kutseõpet, kõrvaltegevust ülikooli õppejõuna ja samuti hariduse andmist ülikoolides. Eespool kirjeldatud arvesse võttes leiab komisjon, et määruses viidatud sümbolset tasu, mis kujutab üksnes väikest osa teenuse tegelikust maksumusest, ei saa käsitada tasuna osutatud teenuste eest. Seepärast on komisjon seisukohal, et nendel konkreetsetel asjaoludel ning võttes arvesse määruse artiklites 1 ja 3 sätestatud üldisi ja subjektiivseid nõudeid koos artiklis 4 sätestatud konkreetsete objektiivsete nõuetega, ei saa asjaomaste üksuste osutatavaid haridusteenuseid pidada majandustegevuseks.

- (173) Seoses majutusteenuste, kultuuri- ja lõõgastus- ning sporditegevusega on määruse artiklis 4 sätestatud, et selliseid teenuseid tuleb osutada tasuta või sümbolse tasu eest, mis ei tohi mingil juhul ületada poolt samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel teostatava samasuguse tegevuse keskmisest hinnast, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega. See nõue on identne sotsiaalabi- ja tervishoiuvaldkonnas teostatavate tegevuste suhtes kehtestatud teise tingimusega, mida on vaadeldud eespool punktis 171, seega kehtivad selle puhul samad kaalutlused. Kui teenuseid osutatakse tasuta, siis ei ole põhimõtteliselt tegemist majandustegevusega. Sama kehtib juhul, kui nende eest küsitakse sümbolset tasu. Siinkohal on tähtis tähele panna määruses kehtestatud tingimust, et tasu sümbolseks

käsitamiseks ei tohi see olla seotud teenuse maksumusega. Ühtlasi on määruses sätestatud, et kehtestatud piirmäär – mis moodustab poole samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel teostatava samasuguse tegevuse keskmisest hinnast – tohib kasutada üksnes maksuvabastuse õiguse välistamiseks (nagu viitavad sõnad „mingil juhul”). See ei tähenda aga, et teenuseosutajatel, kes küsivad sellest piirmäärast väiksemat hinda, oleks õigus maksuvabastusele.

- (174) Seoses majutusteenuste ja sporditegevusega juhib komisjon tähelepanu ka täiendavatele nõuetele, mis põhinevad määruse artikli 1 lõike 1 punktides j ja m esitatud asjaomaste tegevusvaldkondade määratlusel. Majutusteenuste puhul piirdub maksuvabastus määruse kohaselt mitteäriiliste üksuste pakutavate teenustega, mis on kättesaadavad ainult teatavatele inimrühmadele ja mida ei osutata järjepidevalt. Täpsemalt on määruses nn sotsiaal-majutuse kohta viidatud, et tegevused peavad olema suunatud ajutiste või püsivate erivajadustega inimestele või inimestele, kes on oma füüsiliste, psühholoogiliste, majanduslike, sotsiaalsete või perekondlike tingimuste tõttu ebasoodsas olukorras. Üksus võib nõuda üksnes sümbolse tasu maksmist, mis ei tohi mingil juhul ületada poolt samas geograafilises piirkonnas konkurentsi alusel äriüksuste teostatavate samasuguste tegevuste keskmisest hinnast, võttes arvesse ka igasuguse seose puudumist teenuse tegeliku maksumusega. Samuti on määruses täpsustatud, et maksuvabastust ei kohaldata mingil juhul hotellide või muude sarnaste asutuste tegevuste suhtes, nagu on määratletud 23. mai 2011. aasta seadusandliku dekreeidi nr 79 artiklis 9 ⁽⁷²⁾. Seepärast on maksuvabastus välistatud tegevuste puhul, mida teostatakse näiteks hotellides, motellides ja kodumajutusasutustes. Kuna käesoleval juhul peavad majutust pakkuvad mitteäriilised ühingud vastama määruse artiklites 1, 3 ja 4 sätestatud üldistele, subjektiivsetele ja objektiivsetele nõuetele, leiab komisjon, et võttes arvesse käsitletava juhtumi iseärasusi, ei ole eespool nimetatud tingimustele vastava tegevuse puhul tegemist majandustegevusega liidu õiguse tähenduses.

⁽⁷⁰⁾ Otsused kohtuasjas 263/86: Humbel ja Edel, EKL 1988, lk 5365, punktid 17 ja 18; kohtuasjas C-109/92: Wirth, EKL 1993, lk I-6447, punktid 15 ja 16; kohtuasjas C-76/05: Schwarz, EKL 2007, lk I-6849, punkt 39. Vt ka EFTA kohtu 21. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas E-5/07: Private Barnehagers Landsforbund vs. EFTA järelevalveamet, punktid 80–83.

⁽⁷¹⁾ ELT C 8, 11.1.2012, lk 4.

⁽⁷²⁾ 23. mai 2011. aasta seadusandlik dekreet nr 79 – *Codice della normativa statale in tema di ordinamento e mercato del turismo, a norma dell'articolo 14 della legge 28 novembre 2005, No 246, nonché attuazione della direttiva 2008/122/CE, relativa ai contratti di multiproprietà, contratti relativi ai prodotti per le vacanze di lungo termine, contratti di rivendita e di scambio* – (ametlik väljaanne nr 129, 6.6.2011 – korraline kaasanne nr 139). Kõnealuse seadusandliku dekreeidi artiklis 9 on hotellid ja samalaadsed ettevõtted määratletud järgmiselt: a) hotellid; b) motellid; c) puhkekülad; d) külaliskorterid; e) pansionaadid; f) hooajalist majutusteenust pakkuvad hotellid; g) äriühingutena juhitud kodumajutusasutused; h) tervisekeskused; i) kõik muud majutusettevõtted, millel on ühe või mitme eespool nimetatud kategooriaga sarnased tunnused.

- (175) Seega, võttes arvesse käesoleva juhtumi konkreetseid asjaolusid ning tõsiasi, et majutusteenuseid, kultuuri-, lõõgastus- ja sporditegevust pakkuvad mitteäriilised üksused peavad ühtlasi vastama määruse artiklite 1 ja 3 nõuetele, leiab komisjon, et kõnealuseid tegevusi, mida teostatakse seaduses ettenähtud viisil, ei käsitata majandustegevusena.
- (176) Seepärast järeldab komisjon, et Itaalia ametiasutuste esitatud teabe põhjal ning arvestades käesoleva juhtumi konkreetseid eripärasid, ei ole eelmistes punktides analüüsitud tegevused, mida teostavad mitteäriilised üksused täielikult kooskõlas määruse artiklites 1, 3 ja 4 sätestatud üldiste, subjektiivsete ja objektiivsete kriteeriumidega, majanduslikku laadi. Seepärast ei tegutse asjaomased mitteäriilised üksused, kui nad teostavad kõnealuseid tegevusi täielikult kooskõlas Itaalia õigusaktides sätestatud tingimustega, ettevõtjatena liidu õiguse tähenduses. Kuna aluslepingu artikli 107 lõiget 1 kohaldatakse üksnes ettevõtjate suhtes, võib järeldada, et käesoleval juhul ei jää asjaomane meede nimetatud artikli reguleerimisalasse.
- (177) Lõpuks märgib komisjon, et hoonete mitmel otstarbel kasutamise korral on Itaalia õigusaktide alusel alates 1. jaanuarist 2013 võimalik välja arvutada kinnisvara äriilise kasutamise osakaal ning kehtestada IMU üksnes majandustegevusele. Komisjon juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et kui üksus tegeleb nii majandus- kui ka mittemajandustegevusega, ei kujuta mittemajandustegevuseks kasutatava kinnisvara suhtes kohaldatav osaline maksuvabastus nimetatud üksuse jaoks ettevõtjana majandustegevust teostades eelist. Seepärast ei ole meetme näol ka seda liiki olukorras tegemist riigiabiga artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- eesmärk on saavutatud, kui abisaaja on saanud summad tagasi maksnud, loobudes seeläbi eelistest, mis tal turul konkurentide ees olid, ja taastatud on abi andmisele eelnenud olukord⁽⁷⁵⁾.
- (179) Kõnealusest kohtupraktikast tulenevalt on määruse (EÜ) nr 659/99⁽⁷⁶⁾ artikli 14 lõikes 1 sätestatud, et „[k]ui ebaseadusliku abi korral tehakse negatiivne otsus, nõuab komisjon, et kõnealune liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt abi tagasi saada”.
- (180) Seega, kui ICI-st vabastamise meetet käsitatakse ebaseadusliku ja siseturuga kokkusobimatu abina, tuleb seepõhimõtteliselt tagasi nõuda, et taastada turul enne abi andmist valitsenud olukord.
- (181) Määrusega (EÜ) nr 659/99 kehtestatakse aga tagasinõudmisele piirangud. Näiteks on artikli 14 lõikes 1 sätestatud, et „[k]omisjon ei nõua abi tagastamist, kui see on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega”, näiteks õiguspärase ootuse kaitsega. Ka Euroopa Kohus on tunnistanud ühte erandit liikmesriigi kohustusest rakendada talle adresseeritud tagasinõudmisotsus: selleks on erandlike asjaolude esinemine, mis muudavad liikmesriigile otsuse nõuetekohase elluviimise täiesti võimatuks⁽⁷⁷⁾.
- (182) Kuna Itaalia ametiasutused tõstasid ametliku uurimise käigus küsimuse kõnealuste ootuste kohta, peab komisjon abi tagasinõudmise vajadust käsitleva otsuse tegemiseks uurima, kas need kehtivad käesoleva juhtumi puhul.

6.5. Tagasinõudmine

- (178) Aluslepingu ja Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib komisjon juhul, kui ta leiab, et abi ei ole siseturuga kokkusobiv, otsustada, et asjaomane riik peab sellise abi andmise lõpetama või seda muutma⁽⁷³⁾. Kohus on ka korduvalt sedastanud, et riigi kohustus tühistada abi, mida komisjon peab siseturuga kokkusobimatuks, on kehtestatud selleks, et taastada varasem olukord⁽⁷⁴⁾. Sellega seoses on kohus leidnud, et see

6.5.1. Õiguspärane ootus

- (183) Euroopa Kohtu kohtupraktika ja komisjoni enda otsuste tegemise praktika käigus on kindlaks tehtud, et abi tagasimaksmise korraldus riikude liidu õiguse üldpõhimõtet juhul, kui komisjoni tegevuse tagajärjel on meetme saajal õiguspärane ootus, et abi on antud kooskõlas liidu õigusega.

⁽⁷³⁾ Otsus kohtuasjas C-70/72: komisjon vs. Saksamaa, EKL 1973, lk 813, punkt 13.

⁽⁷⁴⁾ Otsus liidetud kohtuasjades C-278/92, C-279/92 ja C-280/92: Hispaania vs. komisjon, EKL 1994, lk I-4103, punkt 75.

⁽⁷⁵⁾ Otsus kohtuasjas C-75/97: Belgia vs. komisjon, EKL 1999, lk I-030671, punktid 64–65.

⁽⁷⁶⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽⁷⁷⁾ Komisjoni teatis „Ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu riigiabi: abi tagasinõudmist käsitlevate komisjoni otsuste tõhus rakendamine liikmesriikides”, ELT C 272, 15.11.2007, lk 4, punkt 18.

- (184) Kohus on korduvalt sedastanud, et õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele laieneb kõikidele isikutele, kelles liidu asutus on tekitanud põhjendatud ootusi. Isik ei saa aga tugineda õiguspärasele ootusele juhul, kui asjaomane haldusasutus ei ole talle andnud konkreetseid tagatisi ⁽⁷⁸⁾.
- (185) Käesoleval juhul tuginevad Itaalia ametiasutused ja 78 huvitatud isikut sisuliselt õiguspärase ootuse olemasolule, lähtudes komisjoni vastusest parlamendiliikme 2009. aastal esitatud kirjalikule küsimusele ⁽⁷⁹⁾. Oma vastuses teatas komisjon, et ta on „viinud läbi esialgse hindamise ning leidnud, et menetluse jätkamiseks puudub alus, kuna ICI maksustamiskord ilmselt ei anna vaimulikele institutsioonidele konkurentsieelist“.
- (186) Komisjon on jätkuvalt seisukohal, et kõnealune vastus ei tekitanud õiguspärasest ootust järgmistel põhjustel.
- (187) Esiteks esitas komisjon oma avalduse üksnes esialgse hindamise tulemusel – komisjon ei väitnud, et ta on teinud otsuse, vaid ainult seda, et tema arvates puudub alus menetluse jätkamiseks. Teiseks osutas komisjon ettevaatlikult, et ICI-st vabastamine ei anna vaimulikele institutsioonidele tõenäoliselt mingit eelist. Kolmandaks käsitlesid nii küsimus kui ka vastus ainult vaimulikke institutsioone, mis on üks ICI-st vabastusega seotud mitteäriliste üksuste allkategoriat.
- (188) Eespool kirjeldatud arvesse võttes on komisjon seisukohal, et ta ei ole andnud konkreetseid, tingimusteta ja järjepidevaid tagatisi, mille põhjal kõnealuse meetme saajatel oleks võinud tekkida põhjendatud ootus selle kohta, et asjaomane abikava on seaduspärane, kuna see jääb välja poole riigiabi eeskirjade reguleerimisala, ning et sellest tulenevalt ei saa ühegi selle alusel saadud eelise suhtes kohaldada tagasinõudmismenetlust. Kokkuvõttes leiab komisjon, et ta ei ole teinud ühest ja tingimusteta avaldust selle kohta, et arutlusel olevat ICI-st vabastamist ei tuleks käsitada riigiabina.
- (189) Samuti on Itaalia väitnud, et komisjoni poolt kaebuse esitajatele ICI-st vabastamise kohta esitatud vastused, millest Itaaliat mitteametlikult teavitati, tekitasid mitteärilikes üksustes õiguspärase ootuse, et ICI-st vabastamine on kooskõlas liidu õigusega. Komisjon ei nõustu Itaalia väljendatud arvamusel. Esialgseid hinnanguid käsitlevad kirjad, mille komisjon kaebuse esitajatele saatis ja millest liikmesriiki teavitati üksnes mitteametlikult, ei kujuta endast komisjoni lõplikku seisukohta. Kuigi komisjoni otsused tehakse avalikuks ja avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*, ei tehta seda lihtsa haldusmenetluse korral, mille puhul komisjonil ei ole kättesaadavate faktide põhjal tõiseid kahtlusi uuritavate meetmete siseturuga kokkusobivuse kohta. Peale selle vaidlustasid kaks kaebuse esitajat neile 15. veebruaril 2010 saadetud kirja Üldkohtus ning seega ei muutunud see lõplikuks; kohtumenetlus lõpetati alles pärast menetluse algatamise otsuse tegemist.
- (190) Seepärast järeldeb komisjon, et käesoleval juhul ei andnud ükski liidu institutsioon Itaaliale ega 78-le kaebuse esitajale mingeid tagatisi, mis võiksid põhjendada nende õiguspärasest ootust ja takistada komisjonil seega tagasimaksmist nõuda.
- 6.5.2. *Erandlikud asjaolud: tagasinõudmine on täiesti võimatu*
- (191) Aluslepingu artikli 288 kohaselt on liikmesriik, kellele tagasinõudmisotsus on suunatud, kohustatud kõnealuse otsuse ellu viima. Nagu eespool viidatud, on selle kohustuse suhtes üks erand: nimelt kui liikmesriigid tõendavad, et esinevad erandlikud asjaolud, mille tõttu otsuse nõuetekohane täitmine on täiesti võimatu.
- (192) Tavaliselt esitavad liikmesriigid kõnealuse argumenti komisjoniga peetavate arutelude käigus, mis toimuvad pärast otsuse vastuvõtmist ⁽⁸⁰⁾. Käesoleval juhul väitis Itaalia aga juba enne otsuse vastuvõtmist, et tagasimaksmist ei tuleks nõuda, kuna selle elluviimine oleks täiesti võimatu. Kuna Itaalia tõstatas selle küsimuse ametliku uurimise käigus ning kuna õiguse üldpõhimõtte kohaselt ei saa kedagi kohustada tegema võimatut, leiab komisjon, et käesolevas otsuses tuleb kõnealust küsimust käsitleda.

⁽⁷⁸⁾ Otsus kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 ASBL vs. komisjon, EKL 2006, lk I-5479, punkt 147.

⁽⁷⁹⁾ Kirjalik küsimus E-177/2009 (ELT C 189, 13.7.2010).

⁽⁸⁰⁾ Otsus kohtuasjas C-214/07: komisjon vs. Hispaania, EKL 2008, lk I-8357, punktid 13 ja 22.

- (193) Esiteks tuleb meelde tuletada, et Euroopa Kohus on mõistet „täiesti võimatu” pidevalt väga rangelt tõlgendanud. Tagasinõudmise täieliku võimatuse tingimus ei ole täidetud juhul, kui liikmesriik lihtsalt teavitab komisjoni otsuse rakendamise seotud õiguslikest, poliitilistest või praktilistest probleemidest⁽⁸¹⁾. Ainus olukord, mille puhul võib olla vastuvõetav väide, et otsuse täitmine on täiesti võimatu, on see, kui tagasinõudmine oleks algusest peale objektiivselt ja täielikult teostamatu⁽⁸²⁾.
- (194) Käesoleval juhul on Itaalia ametiasutused väitnud, et täiesti võimatu oleks määratleda, milliseid mitteäriilistele üksustele kuuluvaid kinnistuid kasutati tegevusteks, mis ei olnud täiesti äriilist laadi, ning taastada tasumisele kuuluva maksusumma kindlakstelemiseks vajalik teave.
- (195) Itaalia ametiasutused selgitasid, et katastri ülesehituse tõttu on võimatu tagantjärele ekstrapoleerida katastri andmebaasidest andmeid mitteäriilistele üksustele kuuluva kinnisvara kohta, mida kasutati ICI-st vabastamises osutatud mittetäielikult äriilist laadi tegevusteks. Katastris sisalduva teabe põhjal on võimatu kinnistul teostatud tegevust jälgida. Teiste sõnadega ei ole katastris leiduvate andmete põhjal võimalik kindlaks teha, kas üksus teostas konkreetsel kinnistul äriilist või mitteäriilist tegevust. Tegelikult on kõik eraldi kinnistud (sealhulgas kinnistute eraldi liigitatud osad) katastris registreeritud üksnes nende objektiivsete tunnuste põhjal, mille puhul on arvesse võetud nende kavandatud kasutusotstarbega seotud füüsilisi ja struktuurseid elemente.
- (196) Seoses maksuandmebaaside ning eelkõige mitteäriilistele üksustele maksudeklaratsioone käsitlevate dokumentidega selgitas Itaalia, et nende põhjal saab kindlaks teha üksnes täielikult mitteäriilisel alusel kasutatava kinnisvara. Sellisel juhul tuleb tulu teenivad hooned märkida hoonetelt saadud tulu käsitlevasse maksudeklaratsiooni standardvormi jakku RB, samas kui segakulusid ja -laekumisi käsitlevat jagu RS ei ole vaja täita. Teiselt poolt, kui mitteäriilisel üksusel on kinnisvara, millel teostatakse ka äriilist tegevust, tuleb täita nii jagu RB kui ka RS. Kui jakku RB märgitakse aga rohkem kui üks hoone, ei ole võimalik kindlaks teha kinnistut, kus maksudeklaratsioonis viidatud tulu toonud tegevust teostati. Igal juhul tuleb tähele panna, et standardvormi jagu RS hõlmab
- koondandmeid nii äriilisel kui ka mitteäriilisel eesmärgil kasutatud kaupade ja teenustega (omal äranägemisel äriiliseks tegevuseks ja muuks tegevuseks kasutatud kaupade ja teenustega) seotud kulude ja tulude kohta. Ent isegi kui jaos RB on nimetatud ainult üks hoone, ei ole katastrisüsteemi ülesehituse tõttu võimalik tuvastada, kuidas jaguneb hoone kasutamine äriilise/mitteäriilise otstarbe järgi, ning seepärast ei saa kindlaks teha, millist osa hoonest kasutati majandustegevuseks, mille kaudu saadi maksudeklaratsioonis deklareeritud tulu.
- (197) Sellest tulenevalt leiab komisjon, et Itaalia ametiasutused on tõestanud, et kättesaadavate andmete puudumise tõttu ei ole abisaajaid võimalik kindlaks teha ning abi ennast ei ole võimalik objektiivselt arutada. Sisuliselt ei saa maksu- ja katastriandmebaaside põhjal tuvastada mitteäriilistele üksustele kuuluvat kinnisvara, mida kasutati ICI-st vabastamist käsitlevates sätetes osutatud mittetäielikult äriilist laadi tegevusteks. Selle tagajärjel ei ole võimalik saada tagasinõutava maksusumma arutamiseks vajalikku teavet. Seetõttu oleks võimaliku tagasimaksmiskorralduse jõustamine objektiivselt ja täielikult võimatu.
- (198) Kokkuvõttes on komisjon seisukohal, et käesoleva juhtumi eripära arvestades oleks Itaaliale täiesti võimatu nõuda tagasi ICI-st vabastamist käsitlevate sätete alusel antud mis tahes ebaseaduslikku abi. Seepärast ei tuleks munitsipaalset kinnisvaramaksust vabastamise teel antud ebaseadusliku ja siseturuga kokkusobimatu abi tagasimaksmist nõuda.

7. JÄRELDUS

- (199) Komisjon leiab, et Itaalia on ebaseaduslikult rakendanud vabastuse munitsipaalset kinnisvaramaksust seadusandliku dekreeidi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punkti i alusel, rikkudes aluslepingu artikli 108 lõiget 3.
- (200) Kuna kõnealuse abikava puhul ei ole võimalik kindlaks teha põhjuseid, mille alusel abi võiks siseturuga kokkusobivaks lugeda, leitakse see olevat siseturuga kokkusobimatu. Võttes aga arvesse Itaalia osutatud erandlikke asjaolusid, ei tuleks abi tagasimaksmist nõuda, sest Itaalia on tõestanud, et seda oleks täiesti võimatu jõustada.

⁽⁸¹⁾ Otsus kohtuasjas C-404/00: komisjon vs. Hispaania, EKL 2003, lk I-6695, punkt 47.

⁽⁸²⁾ Otsused kohtuasjas C-75/97: Belgia vs. komisjon („Maribel I”), EKL 1999, lk I-3671, punkt 86, ja kohtuasjas C-214/07: komisjon vs. Prantsusmaa, EKL 2008, lk I-8357, punktid 13, 22 ja 48.

(201) Komisjon on seisukohal, et tulumaksuseaduse artikli 149 lõike 4 puhul ei ole tegemist riigiabiga aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(202) Lõpuks leiab komisjon, et võttes arvesse eripärasid seoses IMU-st vabastamise meetmega mitteäriiliste üksustele, kes teostavad üksnes konkreetseid mitteäriilisi tegevusi kooskõlas Itaalia õigusaktides sätestatud tingimustega, ei saa kõnealuseid tegevusi käsitada majandustegevusena riigiabi eeskirjade tähenduses ning seepärast ei jää nimeetatud meede artikli 107 lõike 1 reguleerimisalasse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Kinnisvaral üksnes seadusandliku dekreeedi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusi teostavatele mitteäriiliste üksustele ICI-st vabastamise vormis ebaseaduslikult antud riigiabi, millega Itaalia rikkus aluslepingu artikli 108 lõiget 3, on siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 2

Tulumaksuseaduse artikli 149 lõige 4 ei kujuta endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 3

Kinnisvaral üksnes seadusandliku dekreeedi nr 504/92 artikli 7 lõike 1 punktis i loetletud tegevusi teostavate mitteäriiliste üksuste IMU-st vabastamine ei kujuta endast riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel, 19. detsember 2012

Komisjoni nimel
asepresident

Joaquín ALMUNIA

1. LISA

**MENETLUSE ALGATAMISE OTSUSE KOHTA MÄRKUSI ESITANUD HUVITATUD KOLMANDATE ISIKUTE
LOETELU**

Nimi/aadress

1. Santa Maria Annunciata in Chiesa Rossa, Via Neera 24, Milano, Itaalia
2. Fondazione Pro-Familia, Piazza Fontana 2, Milano, Itaalia
3. Pietro Farracci, San Cesareo, Itaalia
4. Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l., Rooma, Itaalia
5. Parrocchia S. Luca Evangelista, Via Negarville 14, Torino, Itaalia
6. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Principe Napoli 3, Tortorici (Messina), Itaalia
7. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Libertà 30, Caronia (Messina), Itaalia
8. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Matrice, S. Stefano di Camastra (Messina), Itaalia
9. Parrocchia S. Orsola, Contrada S. Orsola, S. Angelo di Brolo (Messina), Itaalia
10. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Frazione Galbato, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
11. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Corso Matteotti 51, Patti (Messina), Itaalia
12. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Itaalia
13. Istituto Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Itaalia
14. Parrocchia Santi Nicolò e Giacomo, Discesa Sepolcri, Capizzi (Messina), Itaalia
15. Istituto Diocesano Sostentamento Clero, Via Cattedrale 7, Patti (Messina), Itaalia
16. Parrocchia Madonna del Buon Consiglio e S. Barbara, Con. Cresta, Naso (Messina), Itaalia
17. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Frazione Marina, Marina di Caronia (Messina), Itaalia
18. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Battisti, Militello Rosmarino (Messina), Itaalia
19. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Monte di Pietà 131, Cesarò (Messina), Itaalia
20. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza S. Pantaleone, Alcara Li Fusi (Messina), Itaalia
21. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Oberdan 6, Castell'Umberto (Messina), Itaalia
22. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza Duomo, Tortorici (Messina), Itaalia
23. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Roma 33, Mirto (Messina), Itaalia
24. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Contrada Scala, Patti (Messina), Itaalia
25. Parrocchia Maria SS. Della Scala, Contrada Sceti, Tortorici (Messina), Itaalia

26. Parrocchia Maria SS. Della Visitazione, Contrada Casale, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
27. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Campanile 3, Montagnareale (Messina), Itaalia
28. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Cappellini 2, Castel di Lucio (Messina), Itaalia
29. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Piazza Regina Adelasia 1, Frazzanò (Messina), Itaalia
30. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Contrada Sfaranda, Castell'Umberto (Messina), Itaalia
31. Parrocchia Maria SS. Di Lourdes, Frazione Gliaca, Piraino (Messina), Itaalia
32. Parrocchia S. Giuseppe, Contrada Malvicino, Capo d'Orlando (Messina), Itaalia
33. Parrocchia s. Maria del Carmelo, Piazza Duomo 20, S. Agata Militello (Messina), Itaalia
34. Parrocchia S. Maria di Gesù, Via Giovanni XXIII 43, Raccuja (Messina), Itaalia
35. Parrocchia S. Maria Maddalena, Contrada Maddalena, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
36. Parrocchia S. Maria, Via S. Maria, San Angelo di Brolo (Messina), Itaalia
37. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via San Michele 5, Patti (Messina), Itaalia
38. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Roma, Sinagra (Messina), Itaalia
39. Parrocchia S. Antonio, Via Forno Basso, Capo d'Orlando (Messina), Itaalia
40. Parrocchia S. Caterina, Frazione Marina, Marina di Patti (Messina), Itaalia
41. Parrocchia Cattedrale S. Bartolomeo, Via Cattedrale, Patti (Messina), Itaalia
42. Parrocchia Maria SS. Addolorata, Contrada Torre, Tortorici (Messina), Itaalia
43. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Risorgimento, San Marco d'Alunzio (Messina), Itaalia
44. Parrocchia Immacolata Concezione, Frazione Landro, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
45. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Mazzini 11, Tusa (Messina), Itaalia
46. Parrocchia Maria SS Assunta, Frazione Torremuzza, Motta d'Affermo (Messina), Itaalia
47. Parrocchia Maria SS Assunta, Salita Madre Chiesa, Ficarra (Messina), Itaalia
48. Parrocchia Maria SS. Della Catena, Via Madonna d. Catena 10, Castel di Tusa (Messina), Itaalia
49. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via N. Donna 2, Pettineo (Messina), Itaalia
50. Parrocchia Ognissanti, Frazione Mongiove, Mongiove di Patti (Messina), Itaalia
51. Parrocchia S. Anna, Via Umberto 155, Floresta (Messina), Itaalia
52. Parrocchia S. Caterina, Vico S. Caterina 2, Mistretta (Messina), Itaalia
53. Parrocchia S. Giorgio Martire, Frazione S. Giorgio, San Giorgio di Gioiosa M. (Messina), Itaalia
54. Parrocchia S. Giovanni Battista, Frazione Martini, Sinagra (Messina), Itaalia
55. Parrocchia S. Lucia, Via G. Rossini, S. Agata Militello (Messina), Itaalia

56. Parrocchia S. Maria delle Grazie, Via Normanni, S. Fratello (Messina), Itaalia
 57. Parrocchia S. Maria, Piazzetta Matrice 8, Piraino (Messina), Itaalia
 58. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Piazza Chiesa Madre, Librizzi (Messina), Itaalia
 59. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Umberto I, Longi (Messina), Itaalia
 60. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza S. Nicola, Patti (Messina), Itaalia
 61. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Ruggero Settimo 10, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
 62. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via S. Nicolò, S. Fratello (Messina), Itaalia
 63. Parrocchia Santa Maria e San Pancrazio, Via Gorgone, S. Piero Patti (Messina), Itaalia
 64. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Convento, S. Fratello (Messina), Itaalia
 65. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Via Provinciale 7, Caprileone (Messina), Itaalia
 66. Parrocchia Maria SS Assunta, Via Monachelle 10, Caprileone (Messina), Itaalia
 67. Parrocchia Maria SS del Tindari, Via Nazionale, Caprileone (Messina), Itaalia
 68. Parrocchia S. Febronia, Contrada Case Nuove, Patti (Messina), Itaalia
 69. Parrocchia Maria SS. della Stella, Contrada S. Maria Lo Piano, S. Angelo di Brolo (Messina), Itaalia
 70. Parrocchia S. Erasmo, Piazza del Popolo, Reitano (Messina), Itaalia
 71. Parrocchia Maria SS. della Catena, Via Roma, Naso (Messina), Itaalia
 72. Parrocchia S. Benedetto il Moro, Piazza Libertà, Acquedolci (Messina), Itaalia
 73. Parrocchia S. Giuseppe, Frazione Tindari, Tindari (Messina), Itaalia
 74. Parrocchia Santi Filippo e Giacomo, Via D. Oliveri 2, Naso (Messina), Itaalia
 75. Parrocchia SS. Salvatore, Via Cavour 7, Naso (Messina), Itaalia
 76. Santuario Maria SS del Tindari, Via Mons. Pullano, Tindari (Messina), Itaalia
 77. Parrocchia S. Maria Assunta, Via Roma, Galati Mamertino (Messina), Itaalia
 78. Fondazione Opera Immacolata Concezione O.N.L.U.S., Padova, Itaalia
 79. Parrocchia San Giuseppe, Piazza Dante 11, Oliveri (Messina), Itaalia
 80. Parrocchia S. Leonardo, Frazione San Leonardo, Gioiosa Marea (Messina), Itaalia
-